

ผลการใช้สไลด์เทปในการสอนกิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิไลลักษณ์ ศรีจันทร์

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถนนวิภาวดี 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มิถุนายน 2526

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

(สมชาย เจริญ) ประธาน
(อรุณ ภิรมย์) กรรมการ

(สมชาย เจริญ) ประธาน
(อรุณ ภิรมย์) กรรมการ
(สมชาย เจริญ) กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำอย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร อภัยพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ประสงค์สมบัติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ทั้งสามเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ และคณะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น และโรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่ได้ให้ความ สะดวกในการทดลองและเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณศิริชัย จันทร์กฤษณ์ คุณจินตนา สุคนธรรัตนสุข คุณสุนทรทิพย์ พลปรีชา คุณฉกาพันธ์ ชนะภัย คุณขวัญใจ มหสุภาชัย และคุณไพฑูรย์ มณเฑียรพงศ์ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา และพี่ ๆ ที่ได้ให้ผู้วิจัยมีโอกาสดำเนิน การศึกษามาจนถึงระดับนี้ รวมทั้งสนับสนุนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

วิไลลักษณ์ ศรีจันทร์ปกรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	5
ความสำคัญของการศึกษาคนควา	5
ขอบเขตของการศึกษาคนควา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการศึกษาคนควา	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความเป็นมาของหลักสูตรและกิจกรรมแนะแนว	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียน	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียนในต่างประเทศ ...	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียนในประเทศ	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสไลด์	19
ความหมายทั่วไปของสไลด์-เทป	19
คุณค่าของสไลด์-เทป	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสไลด์-เทป ในประเทศไทย	20
งานวิจัยในต่างประเทศ	22
3 วิธีการในการศึกษาคนควา	24
กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา	25
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเลือกแผนการเรียน	25

สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียน เนื้อหาของสไลด์	26
การสร้างสไลด์	27
การดำเนินการทดลอง	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
เปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มที่สอน โดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	34
เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่ม ที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	35
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	36
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	36
การดำเนินการวิจัย	36
สรุปผลการทดลอง	40
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะ	41
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก	49

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลอง	28
2 ความแตกต่างของคะแนนความรูพื้นฐาน เรื่องการเลือกแผนการเรียน ก่อนได้รับการสอน ระหว่างกลุ่มที่ใช้สอนโดยวิธีบรรยาย และกลุ่มที่ใช้ สอนโดยใช้สไลด์-เทป	34
3 ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเลือก แผนการเรียน หลังจากได้รับการสอนระหว่างกลุ่มที่ใช้สอนโดยวิธี บรรยาย และกลุ่มที่ใช้สอนโดยสไลด์-เทป	35

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยอยู่ในระยะกำลังพัฒนา ในการพัฒนาประเทศนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ การพัฒนากำลังคน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนก็คือ การให้การศึกษา ดังที่ วีรยุทธ วิเชียรโชติ กล่าวไว้ว่า ในการพัฒนาประเทศนั้นมีทรัพยากรที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอยู่หลายส่วนด้วยกัน และทรัพยากรที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งจะต้องพัฒนา ก็คือทรัพยากรมนุษย์ เพราะทรัพยากรมนุษย์นั้น นอกจากจะมีความสำคัญทางด้านการเศรษฐกิจแล้วยังมีความสำคัญทางด้านการเมือง และวัฒนธรรมอีกด้วย ในทัศนะของนักศึกษานั้น เครื่องมือที่ดีที่สุดใน การพัฒนามนุษย์ก็คือ การศึกษา (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2513 : 33)

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับความเจริญของสังคมและประเทศชาติ ในปัจจุบันนี้สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และวิทยาการก็ก้าวหน้าไปไม่หยุดยั้ง กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ การศึกษาแก่คนกลุ่มใหญ่ที่สุดของประเทศ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา การศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิทยาการ ทั้งในแง่ของ ระบบการศึกษาและหลักสูตร ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา จึงได้มีการปรับปรุง หลักสูตร การศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่พุทธศักราช 2513 เป็นต้นมา จนกระทั่งได้มีการ ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กำหนดระบบโรงเรียนใหม่ ให้จัดประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษา 6 ปี แบ่งเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี โดยให้มัธยมศึกษาบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 และได้มีการดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลในแผนการศึกษาแห่งชาติ 2520

ซึ่งใคร่จะบอกว่า มุ่งให้ผู้นั้นมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จัก เลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 : คำนำ)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีความมุ่งหมายที่จะให้ โรงเรียนจัดระบบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้นั้นมีความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคล แต่ผู้นั้นจะสัมฤทธิ์ผล ในการศึกษา มากน้อยเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งจะขาดเสียมิได้คือ กระบวนการแนะแนว (คู่มือแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น 2521 : คำนำ) การแนะแนวมีความสำคัญในการศึกษาตามหลักสูตรใหม่ มาก เพราะหลักสูตร 2521 มุ่งให้คนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา และรู้จักทำ คือ สอนให้คนเป็นคนที่สามารถยืนอยู่บนขาของตัวเองได้ และการแนะแนวเป็น กระบวนการที่มีบริการที่จะช่วยให้คนได้รู้จักตนเอง ได้รู้จักตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด และเหมาะสมกับตนเอง (วารุณี ธนวรานิช 2522 : 23)

กระบวนการแนะแนวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการส่งเสริมสนับสนุนให้ กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตร ระบบ กว้างซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้นั้นได้ศึกษาหาความรู้ ตามสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตน ทั้งตรงกับเป้าหมายในชีวิตของผู้นั้นด้วย (สวัสกี สุวรรณอักษร 2519 : 47) บริการแนะแนวในโรงเรียนเป็นบริการที่มีความสำคัญต่อนักเรียน และนับวันจะทวีความสำคัญยิ่งขึ้น โดยเฉพาะภายหลังการ ปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาให้เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นพอเพียงที่จะให้ นักเรียน เลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตน (วัชรวิ ทรัพย์มี 2520 : คำนำ)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดให้โรงเรียน จัดบริการแนะแนวขึ้น ซึ่งครอบคลุมไปถึงบริการแนะแนวส่วนตัว แนะแนวอาชีพ และแนะแนวการศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว สัปดาห์ละ 1 คาบ หน่วยงานแนะแนว ฝ่ายวิจัยและบริการการศึกษา หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดพิมพ์ คู่มือแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น คือ มีของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษา ปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดแบ่งเนื้อหาสาระสำคัญออกเป็น 4 หมวดคือ 1. หมวดการพัฒนาบุคลิกภาพ 2. หมวดการศึกษาเล่าเรียน 3. หมวดการใช้บริการแนะแนว 4. หมวดอาชีพ (คู่มือแนะแนวมัธยมศึกษาปีที่ 1 2522 : คำนำ) ซึ่งหนังสือคู่มือนี้ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว เท่านั้น ส่วนจะสอนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพและผลดีแก่นักเรียนนั้น ครูแนะแนว ในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาเหมือนกันมาก ทั้งที่ จำเนียร ชวงโชติ ได้กล่าวไว้ว่า หนึ่งในอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ที่ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาปรารถนาจัด บริการแนะแนวให้นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้คือ การสอนชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว ทำอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนเรียนด้วยความ สนุกและเห็นคุณค่าของการเรียนในชั่วโมงนี้อย่างแท้จริง โดยไม่หวังจะต้องมีการ ไปทะเลาะแค้นตอบแทน หรือเรียนด้วยการบังคับเอาคะแนนหรือสิ่งอื่นใดมาจู่ (จำเนียร ชวงโชติ 2524 : 23)

ในการสอนชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปนั้น มีวิธีการสอนต่าง ๆ กัน ซึ่งแล้วแต่ว่าครูแนะแนวจะหาวิธีการใดมาสอน อาทิเช่น การบรรยาย การเชิญวิทยากร การจัดเอกสาร เป็นต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะนำเอาสไลด์-เทป เข้ามาใช้ในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว เพราะสไลด์-เทป เป็นอุปกรณ์ที่สามารถสร้างความสนใจเด็กได้ อีกทั้งการผลิตง่าย ค่าใช้จ่ายไม่ แพงนัก และสะดวกในการนำไปใช้ โดยเน้นเรื่องการเลือกแผนการเรียน เพราะ

การเลือกแผนการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญของนักเรียนหลักสูตรใหม่มาก ถ้าเลือกผิดไปก็ทำให้การเรียนนั้นเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังที่ ประจวบ ประภาวศ์ กล่าวไว้ว่า ปัญหาที่ตามมาของนักเรียนหลักสูตรใหม่กำลังประสบอยู่ ในปัจจุบัน คือ การเลือกวิชาเรียน การเลือกสายการเรียน การเลือกโปรแกรมการเรียน และการเลือกวิชาชีพ ไม่ทราบว่า จะเลือกเรียนสายวิชา โปรแกรมการเรียน หรือสาขาวิชาใด ไม่ทราบว่า จะเรียนไปเพื่ออะไร และไม่ทราบว่า อนาคตของตนควรจะประกอบอาชีพอะไร ทั้งนี้เมื่อถึงคราวต้องเลือกสิ่งดังกล่าว จึงเลือกแบบไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีเป้าหมายแน่นอน และสมเหตุสมผล เมื่อเข้าเรียน ได้ก็เรียนด้วยความลำบาก เมื่อสำเร็จออกมาประกอบอาชีพก็ไม่มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง (ประจวบ ประภาวศ์ 2522 : 17) และเพื่อเป็นการให้ ข้อเสนอแนะทางการศึกษาอันจะเป็นการเตรียมตัวแก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการที่จะเลือกแผนการเรียนของตนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่ง ถ้าหากบริการแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสิทธิภาพ ให้ข้อมูลเด็ก เตรียมพร้อมเด็กตั้งแต่นั้น ๆ จะทำให้เด็กเรียนที่จะเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายคงจะมีความพร้อมพอควรในการที่จะตัดสินใจด้วยตัวเองได้ในการเลือกแผนการเรียน ในการเลือกอนาคตของตน (มะเคื้อ เสมา 2524 : 46)

ผู้วิจัยเห็นว่าในการแนะแนวเด็กในช่วง 3 ปีแรกของชีวิตมัธยมศึกษาควรที่จะมีวิธีการอื่น ๆ หรือควรจะมีการนำเอาสื่อทัศนวัสดุเข้ามาใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาและนำเอาสื่อสิ่งพิมพ์-เทคโนโลยีการเลือกแผนการเรียนมาใช้ เป็นสื่อในการแนะแนวเด็ก ในช่วง 3 ปีแรกของชีวิตมัธยมศึกษา อันจะทำให้การสอนในช่วง 3 ปีแรกของชีวิตมัศึกษานั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเลือกแผนการเรียน ระหว่างการสอนโดยโซสไลค์-เทป กับการสอนโดยวิธีบรรยาย
2. เพื่อหาแนวทางในการสร้างสไลค์-เทป ชุดการเลือกแผนการเรียน สำหรับนำมาใช้ในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ก่อปรกฏในการสอนกิจกรรมแนะแนว ในเรื่องการเลือกแผนการเรียนอันเป็นเรื่องสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่งของนักเรียน
2. จะเป็นแนวความคิดในการปรับปรุงรูปแบบของการเรียนการสอนใน ชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว อีกทั้งเป็นแนวทางในการนำเอาอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ มาใช้ในวงการแนะแนว อันเป็นการเพิ่มความสะดวกแก่ครูแนะแนวทั่วไปที่มีหน้าที่สอน กิจกรรมแนะแนว

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการทดลองสอนวิชากิจกรรมแนะแนวเฉพาะเรื่อง การเลือกแผนการเรียนเท่านั้น
2. การศึกษาค้นคว้านี้จะกระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม. 2) ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่สอนโดยโซสไลค์-เทป 30 คน และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย 30 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องการเลือกแผนการเรียน

3.1.1 วิธีสอนโดยใช้สไลด์-เทป

3.1.2 วิธีสอนโดยวิธีบรรยาย

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเลือก
แผนการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สไลด์-เทป ชุดการเลือกแผนการเรียน หมายถึง ภาพสไลด์สีขนาด $2" \times 2"$ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลอง ในการสอนจะนำภาพสไลด์นี้ฉายด้วยเครื่องฉายสไลด์แบบอัตโนมัติ ภาพปรากฏบนจอ พร้อมกับมีเสียงบรรยายจากเครื่องบันทึกเสียงแบบตลับ โดยให้คำบรรยายตรงกับภาพ ซึ่งภาพและคำบรรยายทั้งกล่าวจัดทำตามเนื้อหากรอบคลุมแผนการเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรพุทธศักราช 2524 ซึ่งมี

1.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

1.2 แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์

1.3 แผนการเรียนอุตสาหกรรม

1.4 แผนการเรียนคหกรรม

2. แผนการเรียน หมายถึง การกำหนดรายวิชาเลือกอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งนักเรียนและโรงเรียนจะพิจารณาร่วมกัน โดยคำนึงถึงอาชีพที่นักเรียนมุ่งจะประกอบด้วย

3. การเลือกแผนการเรียน หมายถึง การตัดสินใจที่จะเรียนตามแผนการเรียนใดแผนการเรียนหนึ่ง

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนได้รับภายหลังจากเรียนเรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทป หรือโดยวิธีบรรยาย ในที่นี้หมายถึงคะแนนที่ได้จากการสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน
กิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียนโดยใช้สไลด์-เทป ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน
กิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียนโดยวิธีบรรยาย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว
เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทป สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่ได้รับการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวโดยการสอนวิธีบรรยาย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความเป็นมาของหลักสูตรและกิจกรรมแนะแนว

เพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งกำหนดให้เปลี่ยนระบบชั้นเรียนใหม่ โดยจัดให้มีชั้นประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี ตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ โดยยึดหลักและนโยบายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งถือว่าการศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่มุ่งหมายส่งเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและทำประโยชน์แก่สังคม โดยเน้นการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความอยู่รอดปลอดภัย ความมั่นคง และความผาสุกร่วมกันในสังคมไทยเป็นสำคัญ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงใหม่นั้นมีหลักการและจุดหมายเพื่อที่จะ (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521 : 2)

1. ให้ความรู้เรียนคนพบและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง
2. ให้นิสัยใฝ่หาความรู้ ทักษะ รู้จักคิด และวิเคราะห์อย่างมีระเบียบ วิธีการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. ให้นักเรียนที่ดีต่อสมาชิกทุกคน มีระเบียบวินัยในการทำงาน ทั้งในส่วนตัวและหมู่คณะ มานะ พากเพียร ออกทน ประหยัด และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. ให้ความรู้ความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎหมาย และกติกา

ของสังคม รับผิดชอบตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนเสริมสร้างความ
เสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

5. เพื่อให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความสามัคคี
และเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผล

6. เพื่อให้มีความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานเพียงพอแก่การนำไปปรับปรุง
การดำรงชีวิตทั้งส่วนตนและครอบครัว รวมทั้งการฝึกงานและศึกษาเพิ่มเติม

7. เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ และให้รู้จักส่งเสริม
การสาธารณสุขของชุมชน

8. เพื่อให้รักและผูกพันกับท้องถิ่นของตน ให้รู้จักบำรุงรักษาสภาพ
แวดล้อม เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย

9. เพื่อปลูกฝังให้มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้มีความรู้และเลื่อมใสในการปกครองตามระบอบ
ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ร่วมกันธำรงรักษาความปลอดภัย
และความมั่นคงของประเทศชาติ

10. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีของมนุษยชาติในการอยู่ร่วมกันอย่าง
สันติสุข

ในการที่จะทำให้การศึกษามรรดุดึงดูดใจจนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
อาศัยการแนะแนว เพราะการแนะแนวคือ กระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนรู้
ช่องทางที่จะใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคมให้
มากที่สุด และรู้จักเลือกหรือตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างฉลาด มีเหตุผล และ
ถูกต้อง นอกจากนั้นการแนะแนวยังช่วยให้นักเรียนได้รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ได้อย่างเหมาะสม รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็น
อย่างดี และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทยอย่างมีความสุข (มะเคือ เสมา
2520 : 7) ซึ่งหลักสูตรใหม่นี้สอดคล้องกับหลักการแนะแนวเป็นอย่างยิ่ง ทั้งจะยก

ความสัมพันธ์ที่สำคัญเป็นบางตอนมาแสดงให้เห็นชัด ดังนี้ (อาภา ฤกษ์งาม 2521 : 15 - 16)

การแนะแนว

หลักสูตรใหม่

ปรัชญา

1. ยึดถือความแตกต่างระหว่างบุคคล
 2. เคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์ ยอมรับในคุณค่าและศักยภาพของแต่ละบุคคล
 3. สังคมจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
1. หลักสูตรใหม่จัดวิชาเลือกให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถ
 2. หลักสูตรนี้ยอมรับในความสามารถแต่ละด้านของนักเรียน ไม่ถือว่าวิชาใดมีความสำคัญมากกว่า หรือยกย่องคนที่เรียนเก่งในทางวิชาการเท่านั้น ทั้งส่งเสริมความสามารถ ความถนัดของแต่ละคนให้ก้าวหน้าเป็นประโยชน์อย่างเต็มที่
 3. หลักสูตรนี้คำนึงถึงประโยชน์ของท้องถิ่นและหันไปพึ่งแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อการปรับปรุงชุมชนนั่นเอง

หลักการ

1. ไม่บังคับ แต่ช่วยให้บุคคลเลือกเป็นทัศนใจอย่างฉลาด
1. หลักสูตรนี้เปิดโอกาสให้เด็กได้สำรวจตัวเองและทัศนใจเลือกได้เอง

<p>2. มุ่งพัฒนาทุกด้านไม่เฉพาะด้านใด
ด้านหนึ่ง</p> <p>3. ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางและคำนึงถึง
เด็กทุกคน</p> | <p>2. หลักสูตรนี้เน้นในพัฒนาการทุกด้าน
เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ วิชาชีพ
และการปรับปรุงบุคลิกภาพ นิสัย
หรือความประพฤติ</p> <p>3. หลักสูตรนี้มุ่งสนองความต้องการของเด็ก ไม่ใช่ความต้องการหรือความ
สะดวกของผู้จัด และพยายามสนอง
ความต้องการของเด็กทุกคนอย่าง
ทั่วถึง</p> |
|--|--|

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กตัดสินใจอย่างฉลาดและ
ปรับตัวได้ดี มีชีวิตที่ราบรื่น เป็น
ประโยชน์ในสังคม

หลักสูตรนี้มุ่งให้เด็กเป็นประชากรที่
ฉลาด มีคุณพินิจ ความคิดริเริ่ม มีความ
สามารถประพฤติตนได้เหมาะสม เป็น
ประโยชน์แก่ประเทศชาติ และสามารถ
อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

การจัดสอนชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว เดิมหลักสูตร โครงการมัธยมแบบประสม
เรียกว่า "กิจกรรมสำรวจ" ต่อมาเมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จึงเปลี่ยนมาเป็นชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว
ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งเป็นหลักสูตร หลังหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ได้กำหนดว่าโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีกิจกรรม
แนะแนวอย่างน้อย 1 คาบ ต่อสัปดาห์ (คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 : 15)

จำเนียร ช่วงโชติ ได้กล่าวถึงชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า การจัดให้มีชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวนั้นก็เพื่อต้องการให้ครูแนะแนวหรือครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา ได้มีเวลาพบนักเรียน อยู่ใกล้ชิดพอที่จะจัดประสบการณ์ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ และเสริมสร้าง แก่ไข่อุนิสัย อันพึงประสงค์ให้กับตนเองได้มากขึ้น และรวมทั้งให้ประสบการณ์ในด้านการศึกษาเลือกอาชีพ เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม และดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข สอดตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งในการสอนชั่วโมงกิจกรรมแนะแนวมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (จำเนียร ช่วงโชติ 2524 : 47)

1. เพื่อให้นักเรียนทราบข้อมูลหรือข้อสนเทศอย่างกว้างขวางทั้งในด้านการศึกษา การอาชีพส่วนตัวและสังคม พร้อมทั้งสามารถนำมาประกอบการพิจารณาตนในการเลือก การตัดสินใจ และวางแผนชีวิตได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนแก้ไขปัญหาค้นหาตนเองได้อย่างฉลาด
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องการพัฒนาตนและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองในอันที่จะสามารถรู้จัก เข้าใจ และยอมรับตนเองอย่างถูกต้อง จนสามารถที่จะอยู่ในโลก (หรืออยู่ร่วมกับผู้อื่น) ได้อย่างมีความสุข

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียน

เควิด ซีเกล และคนอื่น ๆ ได้เสนอความคิดเห็นในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนว่า ควรมีหลักดังต่อไปนี้ (David Segel and others อ้างอิงมาจาก คมเพชร ฉัตรสุกกุล 2521 : 143 - 145)

1. การเลือกแผนการเรียนในระดับต่อไปย่อมเป็นสิทธิของนักเรียนแต่ละคน
2. ก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนในแผนการเรียนใดก็ตาม ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องให้ข้อมูลในเรื่อง สถิติปัญหา และความถนัดพิเศษของเขาเสียก่อน เพื่อให้

นักเรียนนำไปพิจารณาเรื่องแผนการเรียนในระดับต่อไป และการตั้งจุดมุ่งหมายด้านอาชีพโดยทั่วไป

3. เมื่อนักเรียนเลือกแผนการเรียนแล้วจะต้องมีการวิเคราะห์คุณองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจทางด้านอาชีพ ลักษณะบุคลิกภาพ วุฒิภาวะทางอารมณ์ และสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพื่อรู้ว่าคุณองค์ประกอบเหล่านี้มีผลดีหรือผลเสียอย่างไรต่อการเลือกแผนการเรียน

4. การแนะแนวในการเลือกแผนการเรียนมิใช่มีแต่กิจกรรมให้คำปรึกษาเพียงเท่านั้น โปรแกรมในด้านการวัดลักษณะต่าง ๆ จะต้องจัดขึ้นอย่างมีระเบียบเพื่อเป็นการแสวงหาข้อมูลที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามหลักข้อที่ 2 การให้คำปรึกษาก็เป็นส่วนสำคัญของโครงการแนะแนว แต่ก็เป็นสิ่งที่จะต้องอาศัยกิจกรรมอื่น ๆ ประกอบกันเข้าจึงจะได้ผลดี

5. หลังจากที่นักเรียนเข้าไปเรียนในแผนการเรียนใดแล้วก็ตาม น่าจะมีการเปิดโอกาสให้พิจารณาเรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยมองในแง่ต่าง ๆ 2 ประการ ประการแรก การตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ประการที่ 2 พิจารณาว่าการเลือกนั้นน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงต่อไป

6. โครงการแนะแนวที่ดีมีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรรวมทั้งการประสานงาน (Articulation) ระหว่างวิทยาลัยและโรงเรียนที่เหมาะสม ย่อมจะช่วยลดความต้องการของนักเรียนที่มุ่งจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว

หลักการเลือกแผนการเรียนดังได้กล่าวไปแล้วนั้นย่อมจะเป็นวิธีการที่แตกต่างไปจากวิธีธรรมดาโดยทั่วไป ซึ่งครูและนักเรียนใช้พิจารณาเลือกแผนการเรียน วิธีธรรมดานั้นมักจะเป็นการพิจารณาเรื่องความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และความสนใจ ซึ่งวิธีนี้ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกพิจารณาแนวโน้มในการเลือกโดยมองในแง่ความสามารถและความถนัด แยกออกมาต่างหากจากลักษณะอื่น ๆ ขั้นที่ 2 คือ การพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ เช่น ความสนใจ บุคลิกภาพ

ซึ่งคิดว่ามีส่วนในการทำให้แผนการเรียนมีความสมบูรณ์ ถ้าเป็นไปได้ในลักษณะเช่นนี้ย่อมหมายความว่า องค์ประกอบในชั้นที่ 2 มีความสำคัญมาก จะมีอิทธิพลต่อนักเรียนในแง่ของการตัดสินใจ โดยไม่สนใจศักยภาพด้านการศึกษานักเรียน

เมื่อนักเรียนมีการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนแล้ว นักเรียนจะต้องพิจารณาเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ในแผนการเรียนด้วย เพราะถึงแม้ว่าจะเลือกแผนการเรียนแล้วก็ตาม โครงสร้างของแผนการเรียนก็ยังต้องประกอบไปด้วยวิชาต่าง ๆ ที่จะต้องเรียนหรือเลือกเรียนในการเลือกวิชาเรียนนั้นจะขึ้นอยู่กับว่าโรงเรียนแต่ละแห่งจะสามารถเปิดรายวิชาต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด หรือในบางกรณีก็เป็นเรื่องนโยบายของโรงเรียน เช่น ถ้าบุคคลใดเลือกแผนการเรียนที่จะไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จะต้องเรียนวิชาที่กำหนดให้ อาจจะเป็นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา และสังคมศึกษา แต่ในบางโรงเรียนก็อาจจะไม่บังคับให้เรียนหลายวิชา ในทางตรงข้ามจะเปิดโอกาสให้เลือกเรียนอย่างเสรีมากขึ้น (คมเพชร ฉัตรศุภกุล 2521 : 145)

บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์ ได้กล่าวถึงวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกแผนการเรียนไว้ดังนี้ (บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์ 2521 : 69)

1. ชี้แจงเรื่องโปรแกรมในชั่วโมงแนะแนว หรือกิจกรรมสำรวจตามธรรมชาติ นั้นมักจะเริ่มมาตั้งแต่เปิดเทอม 2 และดำเนินเรื่อยไปจนถึงเวลาลงทะเบียนเลือกวิชาเรียน

2. แจกเอกสารรายละเอียดคำอธิบายรายวิชาต่าง ๆ ที่นักเรียนจะเลือกได้ วิชาใหม่มักมีคาบ วิชาใหม่จะต้องเรียนก่อนเรียนหลัง แนวทางประกอบอาชีพ หรือการศึกษาที่จะนำไปสู่อาชีพ คำอธิบายรายวิชาต่าง ๆ นี้อาจใส่ไว้ในหนังสือคู่มือลงทะเบียนเลย

3. แจกคู่มือแผนการเรียนต่าง ๆ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้มองเห็น โครงร่างของแผนการเรียนที่จะเรียน

4. ให้คำปรึกษาเป็นส่วนตัว ทั้งนักเรียนและบุคลากรที่มีปัญหาในเรื่องนี้

แผนการเรียนเป็นเสมือนแนวทางการศึกษาของนักเรียนแต่ละคน โรงเรียนหนึ่งอาจมีแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกหลายอย่างสุดแต่ความพร้อมของโรงเรียนและความต้องการของนักเรียน แผนการเรียนแต่ละอย่างก็จะมีเป้าหมายสู่การศึกษาและอาชีพที่ไม่เหมือนกัน บางแผนการเรียนอาจเรียนระยะสั้น ๆ แล้วออกไปทำงานหาเงินได้ บางแผนการเรียนอาจต้องเรียนต่อไปในชั้นสูง ขึ้นไปอีก

มะเคือ เสมา ได้กล่าวถึงการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนไว้ว่า ครูแนะแนวมีบทบาทมากในการช่วยเหลือ นั่นคือ ช่วยให้อายุคนในด้านการศึกษาและอาชีพ โดยการนำเอาแผนการเรียนที่โรงเรียนกำหนดขึ้นมาแจ้งให้นักเรียนทราบและเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกแผนการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองให้มากที่สุด

(มะเคือ เสมา 2521 : 9)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้กล่าวถึงการวางแผนการเรียนและการเลือกวิชาเรียน ควรใช้สิ่งต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณา (คู่มือแนะแนว ม.1 2521 : 30)

1. ทุนทรัพย์ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา เช่น ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียน ตลอดจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในระหว่างเล่าเรียน
2. สติปัญญา เลือกให้เหมาะกับระดับสติปัญญาของตน
3. ความสนใจ การเลือกวิชาที่ตนสนใจ ก็จะทำให้เรียนได้ดี โดยไม่ต้องฝืนใจเรียนและเป็นหนทางไปสู่อาชีพที่สนใจได้อีก
4. สุขภาพ ควรคำนึงถึงสุขภาพของตนเองด้วย

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร ได้กล่าวถึงการให้คำปรึกษาในการเลือกแผนการเรียนว่า เด็กจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเอง หน้าที่ของครูแนะแนวที่สำคัญคือ จะต้องทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ แนวทางประกอบอาชีพ และ

สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในชุมชนเป็นอย่างดี เพื่อช่วยให้เด็กมองเห็นรูปร่างอันสทไส
แล้วก็ตัดสินใจเลือกแผนการเรียนที่เด็กพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วเห็นว่าเหมาะสม
กับตน (สวัสดี สุวรรณอักษร 2522 : 45)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแผนการเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

บิงแฮม ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกเรียน พบว่า นักเรียนที่เลือก
เรียนวิชาต่าง ๆ นั้นมักจะมาจากสาเหตุที่เรียนตามเพื่อน ผู้ปกครอง หรือครู
ต้องการให้เรียนวิชานั้น ๆ โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความสามารถ ความถนัด หรือ
ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่าธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนนั้นจะต้องมีบางสิ่ง
บางอย่างแตกต่างกันเสมอ เช่น ความแตกต่างกันทางด้านสมรรถภาพ ทักษะ
ความสนใจ และพฤติกรรมด้านอื่น ๆ (Bingham. 1937 อ้างอิงมาจาก
ฉรุต ไทยอุทิศ 2524 : 18)

อีเซล และเทท ได้ศึกษาถึงความมุ่งหวังในอนาคตของนักเรียนมัธยมศึกษา
จำนวน 1,572 คน พบว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมากกว่า 1 ใน 3
ของทั้งหมด ต้องการศึกษาต่อในวิทยาลัย เด็กเพียงส่วนน้อยที่ต้องการศึกษาต่อใน
โรงเรียนอาชีวศึกษา และผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากในเรื่องนี้คือ บิดา-มารดา
(Ezell and Tate. 1955 : 217 - 222)

ฟีลสตรา ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจเข้ามาเรียนครู จากนิสิตมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย จำนวน 230 คน พบว่า
สิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ครู เพื่อนหรือญาติ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และบิดามารดา
(Fielstra. 1955 : 659 - 677)

วิลสแตค ได้ทำการศึกษาถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและศึกษาต่อจากนักเรียนชาวแมกซิกัน ชั้นปีที่ 9 ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 104 คน ผลปรากฏว่า บิคา มารคา และญาติ มีอิทธิพลต่อเด็กผู้ชายมากที่สุด และพบว่า นักเรียนกลุ่มที่อยู่ในเมืองเล็กนั้น บิคา มารคา และญาติพื้นเมือง จะมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนมีความสำคัญรองลงมา ส่วนนักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ไม่ค่อยจะคำนึงรอยตามครอบครัว (Wilstach. 1957 : 1683 - 1684)

คอบบินส ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความปรารถนาและความมุ่งหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชายมัธยมปลาย จำนวน 492 คน จาก 5 มณฑลในรัฐหลุยส์เซียนา ปรากฏว่า สิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดได้แก่ครอบครัว โดยเฉพาะ มารคา มีอิทธิพลมากในด้านการเลือกเรียน ส่วนเพื่อน ๆ รองลงไป (Dobbins. 1969 : 2958 - A)

งานวิจัยในประเทศไทย

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนโดยตรงเลยนั้นยังไม่มี แต่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ตลอดจนมีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพ

จันทิมา บุญวานิช ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าที่จะให้เรียนทางอาชีวศึกษา คือ ร้อยละ 34 และ 13 ตามลำดับ นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนโดยปรึกษาบิดา มารคา มีจำนวนร้อยละ 61 และที่ตอบว่า สนใจเองร้อยละ 27 (จันทิมา บุญวานิช 2509 : 49 - 50)

เฉลิมชัย อุบลพงศ์ ได้ศึกษาวิจัยความสามารถในการเลือกเรียนต่อ
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท
จำนวน 450 คน ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนมาก
เลือกเรียนได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง นักเรียนหญิงเลือกเรียนได้ตรงตามความ
เป็นจริง มีจำนวนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ เพศหญิงเลือก
เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงดีกว่าเพศชาย ส่วนอายุไม่มี
ผลต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์ 2510 : 67)

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการ
เลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512 จำนวน 400 คน ผลปรากฏ
ว่านักเรียนที่เลือกเรียน สายสามัญ มีเกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงาน และ
ความก้าวหน้า ความฉับ ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว และเงิน เป็นแรงจูงใจ
ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่เลือกเรียนเนื่องจากแรงจูงใจทางด้านความจำเป็นและ
บุคคล นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่ได้ให้เหตุผลของการไม่เลือกเรียนสายอาชีพไว้ว่า
ไม่มีความถนัด และไม่มีความสามารถพอที่จะเรียนสายนี้ ไม่ชอบและไม่สนใจที่จะ
เรียน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่สนับสนุนให้เรียน และจากผลการวิจัย
ปรากฏว่า เด็กขาดข้อมูลต่าง ๆ ในเรื่องสายการเรียนและลักษณะของอาชีพ
(ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล 2513 : 96 - 100)

จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้อภิปรายมานั้นพอจะสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนมาก
เลือกแผนการเรียนหรือสายวิชาเรียนตามผู้ปกครอง บิดา มารดา และเพื่อน ๆ
มิได้เลือกจากความสนใจและความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง และจะเห็นได้ว่า
ครูแนะแนวมีความสำคัญต่อนักเรียนมากในเรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยเฉพาะ
หน้าที่ในการให้ข้อมูลในด้านการศึกษา รายละเอียดของแต่ละแผนการเรียน ตลอดจน
องค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะต้องนำมาพิจารณาในการเลือกแผนการเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสไลด์

ความหมายทั่วไปของสไลด์

ถูก ใต้ให้ความหมายของสไลด์ไว้ในพจนานุกรมการศึกษา (Dictionary of Education) โดยกล่าวเฉพาะสไลด์ไว้ว่า สไลด์เป็นวัตถุโปร่งแสงที่มีภาพเหมือนจริง อยู่นิ่งอยู่ระหว่างชั้นของกระจกหรือกรอบอย่างอื่น วัสดุนี้ใช้สำหรับฉายในเครื่องฉาย หรือดูจากแสงที่ส่องผ่าน ความหมายของสไลด์จะรวมไปถึงฟิล์มโพลีเทฟที่อยู่นิ่งอยู่ระหว่างกระจกด้วย สไลด์เป็นวัสดุการศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องใช้กับเครื่องมือประเภทเครื่องฉายที่เรียกว่า เครื่องมือประเภทฮาร์ดแวร์ (Hardware) (Good. 1973 : 504)

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น ๆ ได้กล่าวถึงสไลด์ว่า สไลด์ทัศนวัสดุประเภทสไลด์เป็นภาพโปร่งแสงที่มีภาพบันทึกอยู่บนฟิล์มหรือกระจก มีขนาดโดยปกติ $2 \frac{1}{2} \times 2$ นิ้ว หรือ $3 \frac{1}{4} \times 4$ นิ้ว สไลด์ขนาด $2 \frac{1}{2} \times 2$ นิ้ว มักเป็นสไลด์ที่ทำด้วยวิธีการของการถ่ายรูปด้วยฟิล์ม 35 มิลลิเมตร มีทั้งภาพสีและภาพขาวดำ ใส่ไว้ในกรอบกระจกหรือโลหะ อาจมีกระจกประกบไว้ (สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น ๆ 2506 : 24)

คุณค่าของสไลด์-เทป

มีผู้กล่าวถึงคุณค่าของสไลด์-เทป ที่มีต่อการสอนหลายประการด้วยกัน คือ สามารถรวมจุดสนใจของผู้เรียน (Hass and Packer. 1955 : 47, Wittich and Schuller. 1957 : 331 - 332, จิรพันธ์ เขมะสุวรรณ 2518 : 54, ลักดา สุขปรีดี 2523 : 64) ได้รับความสนใจของผู้เรียน (Hass and Packer. 1955 : 47, นิพนธ์ สุขปรีดี 2518 : 92) ให้อยู่ช้า ๆ กันได้เมื่อต้องการ (Hass and Packer. 1955 : 47) ครูและนักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้

อย่างสบาย (Hass and Packer. 1955 : 47, Wittich and Schuller. 1957 : 331 - 332) มีลักษณะเป็นชุด เสนอได้หลายภาพ สามารถเรียงลำดับ ปิดหุ้ญนได้ตามจุดมุ่งหมาย (Wittich and Schuller. 1957 : 331 - 332) ค่าใช้จ่ายต่ำ ราคาไม่แพงนัก (Wittich and Schuller . 1957 : 331 - 332) ลักคาศุขปริที 2523 : 64) นักเรียนจำนวนมากสามารถจะมองเห็น และศึกษาจากภาพเดียวกันในเวลาเดียวกันได้ (Dale. 1969 : 248) ใช้รวมกับอุปกรณ์อื่น ๆ ได้อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะเทปตลับ (Cassette Tape) เพื่อบันทึกคำบรรยายประกอบภาพ ช่วยให้ครูอาจารย์มีความสะดวกสบายในการสอนยิ่งขึ้น (ไพโรจน์ เบาลี 2521 : บทนำ)

การสอนโดยใช้สไลด์กับการสอนปกติ

การวิจัยในประเทศไทย

จริยา สระตันดี ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนอ่านคำภาษาไทยโดยใช้สไลด์เป็นอุปกรณ์การสอน กับการสอนอ่านแบบปกติ ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่ทางความคงทนในการจำ ปรากฏว่า กลุ่มที่ครูสอนโดยใช้สไลด์เป็นอุปกรณ์ มีความสามารถในการจำบทเรียนที่เรียนไปแล้วได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยครูสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญ (จริยา สระตันดี 2513 : 31)

ประภา ภูวนัน ได้ทดลองเปรียบเทียบผลของวิธีการเรียนรู้ข้อความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปภาพกับสไลด์ เพื่อประกอบการสอน ปรากฏว่าได้ผลหักเหิยมกัน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่สอนแบบบรรยายโดยไม่มื่ออุปกรณ์ ประกอบกับกลุ่มที่ใช้สไลด์ประกอบการสอน ผลของกลุ่มที่ใช้สไลด์ประกอบการสอนมีการเรียนรู้ดีกว่า (ประภา ภูวนัน 2515 : 38)

จิรพันธ์ เชมะสุวรรณ ทำการวิจัยการใช้ประโยชน์สไลด์เทปเสียง ในการสอนวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตมัธยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2517 จำนวน 41 คน โดยเปรียบเทียบ การสอนแบบบรรยายในเรื่องยาและสิ่งเสพติด ผลปรากฏว่า การสอนด้วย สไลด์เทปเสียงนั้นช่วยให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจำ เพราะนักเรียนจะจำเนื้อหาวิชาได้แน่นกว่าการสอนแบบ บรรยายและจากคุณสมบัติบางประการของสไลด์เทปเสียงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจและตั้งใจที่จะเรียนและจะฟังการสอน การอธิบาย จากครูผู้สอนได้ดีขึ้น (จิรพันธ์ เชมะสุวรรณ 2518 : 54)

อำนาจ ขำปรารงค์ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากการใช้ บทเรียนโปรแกรม กับการใช้โปรแกรมสไลด์เทป ในการสอนวิชาสรีรศาสตร์ศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พบว่า ผลการเรียนรู้ของกลุ่มที่เรียนจาก บทเรียน โปรแกรมและจากโปรแกรมสไลด์เทปไม่แตกต่างกัน แต่ทั้ง 2 กลุ่มสูงกว่า การเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และความคงทนในการเรียนรู้ หลังจากการเรียน 1 สัปดาห์ ผลปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรม สไลด์เทปสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 (อำนาจ ขำปรารงค์ 2520 : 86 - 92)

ฉวี ไทยอุทิศ ได้ทำการศึกษาผลของการเพิ่มความสนใจอาชีพพนักงาน ในสำนักงาน โดยใช้สไลด์อาชีพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บางกะปิ จำนวน 20 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะนำอาชีพโดยใช้ สไลด์อาชีพมีความสนใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะนำอาชีพแบบเดิม (บรรยาย) อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 (ฉวี ไทยอุทิศ 2524 : 54 - 56)

อมร ทองประสิทธิ์ ได้ทำการทดลองเพิ่มความสนใจในอาชีพทางจักรกล โดยใช้สไลด์อาชีพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

จำนวน 20 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะนำอาชีพโดยใช้สไลด์อาชีพ มีความสนใจในอาชีพจักรกลเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะนำอาชีพแบบเดิม (บรรยาย) อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 (อมร ทองประสิทธิ์ 2525 : 50)

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซีฟ ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลของการสอนเลขคณิตเรื่องเศษส่วน โดยการใช้สไลด์กับการสอนโดยใช้กระดานดำ ผลปรากฏว่าการสอนโดยใช้กระดานดำเวลา 3 วัน จะได้ผลเท่ากับการสอนโดยใช้สไลด์ในเวลาเพียง 2 วัน (Zyve. 1922 : 26 - 28)

อะแรมสัน ได้ทดลองเปรียบเทียบผลการสอนแบบมาตรฐานที่ใช้กันอยู่กับการสอนโดยใช้สไลด์ในวิชากลศาสตร์เบื้องต้น แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่า กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์มีผลการเรียนดีกว่า ทั้งในระยะสั้นที่เพิ่งเรียนจบเนื้อเรื่อนั้นและหลังจากเรียนไปแล้ว 2 เดือน (Abramson. 1952 : 96 - 106)

ไคลาร์ ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อใช้วัสดุที่ใช้กับเครื่องฉายเป็นอุปกรณ์ และสรุปได้ว่า ความมีกและแสงเป็นตัวกระตุ้นให้เรียน มีความสนใจชอบทเรียนตลอดเวลา เป็นผลให้การสอนดีขึ้น (Keilar. 1960 : 310 - 315)

คราวเคอร์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ โดยใช้สไลด์ประกอบหุ่นจำลอง กับการสอนโดยวิธีธรรมดา ได้ดำเนินการทดสอบโดยแบ่งนักเรียนวิจิติให้มีลักษณะบางอย่างเหมือนกัน (Equate group) กลุ่มทดลองสอนโดยใช้สไลด์กับหุ่นจำลอง กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีธรรมดา ทำการวัดผลหลังจากจบบทเรียนแต่ละเรื่อง ปรากฏว่าการสอนโดยใช้สไลด์ประกอบกับหุ่นจำลองในด้านการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนแบบธรรมดา และเหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเด็กที่มีสติปัญญาสูง

และคำ (Crowder. 1969 : 3034 - A)

แมคไกวเร ได้ทำการทดลองใช้สไลด์ฝึกการเขียนตัวเลข โดยทำการทดลองกับนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 45 คน กลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม ๆ ละ 35 คน ทำการทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยใช้สไลด์ 60 ภาพ ผลการทดลองปรากฏว่า ผู้เรียนตัวเลขจากสไลด์นั้นสามารถเขียนได้รวดเร็ว และเขียนได้ถูกต้อง กว่า การสอนแบบธรรมดาอย่างมีความเชื่อมั่นได้

(McGuire. 1971 : 4644 - A)

จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นชี้ให้เห็นว่า สไลด์นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทดลองนำมาใช้ในการแนะแนวการศึกษา โดยการนำเอาเนื้อหาของการเลือกแผนการเรียนจัดสร้างเป็นสไลด์-เทป ใช้ในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป 30 คน และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย 30 คน

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการทดลองใช้สไลด์-เทป เรื่องการเลือกแผนการเรียนนี้ ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้เพราะเหตุที่เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนจากหลายชุมชนมาเรียน มีการกระจายของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ เป็นโรงเรียนที่กำลังมีความตื่นตัวหางานแนะแนว และเป็นที่สนใจของผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักเรียน เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหาร ครู อาจารย์ ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับงานวิจัย

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกและแบ่งกลุ่มโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 450 คน ออกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป 30 คน และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย 30 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเลือกแผนการเรียน
2. สไลด์-เพลงชุดการเลือกแผนการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเลือกแผนการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเลือกแผนการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือการวัดผล (ชวาล แพริตกุล 2508 : 135 - 247) หนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพริตกุล 2520 : 1 - 402) และหนังสือหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 119 - 128)
2. ศึกษาเนื้อหาเรื่องแผนการเรียนและทำการวิเคราะห์หลักสูตรตามเนื้อหานั้น
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเลือกแผนการเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว จากคำตอบที่กำหนดให้ 4 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมและใกล้ชิดส่วนกับเนื้อหาที่ทดลองสอนตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผลการศึกษาและการแนะแนวตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการของการวัดผลการศึกษา
5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ของโรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

6. นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยตรวจคะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ทำให้ 0 คะแนน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และคัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีความยากระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยยึดหลักการวิเคราะห์ข้อสอบตามเทคนิค 27% ของ จุง เทห์ฟาน (Chung-Teh Fan) (Fan. 1952 : 1 - 32) ได้ข้อทดสอบสำหรับใช้ในการวิจัย จำนวน 55 ข้อ

7. นำแบบทดสอบไปสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียน

สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาของสไลด์
2. การสร้างสไลด์

เนื้อหาของสไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียน

เนื้อหาของแผนการเรียนที่จะนำมาสร้างสไลด์นั้น ผู้วิจัยได้ยึดเนื้อหาของแผนการเรียนของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 คือ

1. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์
2. แผนการเรียนภาษา - คณิตศาสตร์
3. แผนการเรียนอุตสาหกรรม
4. แผนการเรียนเกษตรกรรม

ซึ่งเนื้อหาในแต่ละแผนการเรียนจะประกอบไปด้วย

1. รายละเอียดของวิชาต่าง ๆ ในแต่ละแผนการเรียน
2. คุณสมบัติของผู้ที่ควรที่จะเลือกแต่ละแผนการเรียน
3. การศึกษาหรือการประกอบอาชีพในระดับต่อไปของแต่ละ

แผนการเรียน

การสร้างสไลด์

สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียนที่สร้างขึ้นใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยยึดเนื้อหาของแผนการเรียนต่าง ๆ ในหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ดังได้กล่าวมาแล้ว และดำเนินการสร้างตามลำดับ ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการสร้างสไลด์โดยละเอียด
2. ปรึกษาดังวิธีการและขั้นตอนการสร้างกับผู้ชำนาญทาง
ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา
3. เขียนบทและคำบรรยาย ไปให้ผู้ชำนาญทางด้านภาษา
ด้านการแนะแนวและด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง
4. สร้างสไลด์จำนวน 134 ภาพ ตามบทและคำบรรยาย
ที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว
5. บันทึกเสียงคำบรรยายภาพตามสคริปต์ เรียงตามลำดับลง
ในเทปกลับ
6. นำสไลด์และเทปเสียงคำบรรยายไปหาความเที่ยงตรง
โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ด้านการแนะแนว และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็น
ผู้ตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง
7. นำสไลด์และเทปเสียงคำบรรยายไปทดลองใช้กับเด็ก
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมืองจัตวา จังหวัดขอนแก่น
จำนวน 5 - 10 คน

8. นำสไลด์และเทปเสียงคำบรรยายชุดการเลือกแผนการเรียนที่
ได้ปรับปรุงแก้ไขขั้นสุดท้ายแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่าง บทและคำบรรยายสไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียน

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
(00)	ภาพการทูนั่งคิดคำนึงถึง อาชีพต่าง ๆ	อาชีพในอนาคต นักเรียนจะประกอบ อาชีพอะไรเมื่อโตขึ้น

การดำเนินการทดลอง

เพื่อให้การทดลองครั้งนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตาม
จุดมุ่งหมายของการวิจัย จึงได้จัดลำดับขั้นตอนของการดำเนินการทดลองในครั้งนี้
แบบที่เรียกว่า Randomized Control group Pretest-Posttest Design

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง (Research Design) (พจน์ สะเพียรชัย และ
คนอื่น ๆ 2519 : 202 - 203)

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE ₁	TE ₁	X	TE ₂
RE ₂	TE ₁	~ X	TE ₂

ลำดับขั้นในการทดลอง

1. กำหนดช่วงเวลาทำการทดลอง โดยใช้เวลาตั้งแต่เริ่มทำการทดลองจนเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์
2. ทำการทดสอบก่อนทดลอง โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แล้วเก็บค่าคะแนนไว้
3. ขั้นทดลอง
 - 3.1 กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป ให้การสนทนาจิตกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทป จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 45 นาที ซึ่งมีวิธีดำเนินการคือ
 - 3.1.1 สัปดาห์ที่ 1
 - ชั่วโมงที่ 1 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
 - ชั่วโมงที่ 2 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน ภาษา-คณิตศาสตร์
 - 3.1.2 สัปดาห์ที่ 2
 - ชั่วโมงที่ 1 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน อุตสาหกรรม
 - ชั่วโมงที่ 2 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน คหกรรม

ในการสอนแต่ละคาบ ก่อนที่จะทำการสอน ผู้วิจัยจะบอกความมุ่งหมายในการดูสไลด์ และหลังจากดูสไลด์แล้ว จะเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
 - 3.2 กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ให้ได้รับข้อมูลเรื่องการเลือกแผนการเรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ คือแบบบรรยาย ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาในสไลด์ และใช้เวลาในการทดลองเท่ากัน

4. ทำการทดสอบหลังทดลอง (Post test) เมื่อการทดลองสิ้นสุดลงแล้ว 1 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม เหมือนกับการทดสอบก่อนการทดลอง เวลาทำการทดสอบนั้น ทำพร้อมกันทั้งกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนทดลอง และทดสอบหลังทดลองไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนทดลอง ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย โดยใช้ t-test แบบ

Independent measure

2. เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบหลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย โดยใช้ t-test แบบ Independent measure

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ 2522 : 51)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$

แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$

แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N

แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์วัณณะ 2522 : 52)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR 20 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 127)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมดของแบบทดสอบ
 p แทน ความยากของข้อสอบแต่ละข้อ
 q แทน $1-p$
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้

t-test แบบ Independent measure จากสูตร (บึงอร ภาภิรมย์ขวัญ 2523 : 106)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}; df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน ค่าวิกฤติในการตรวจสอบความแตกต่างของ
		คะแนนระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม
$\bar{X}_1$		แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$		แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
S_1^2		แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1
S_2^2		แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 2
N_1		แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1
N_2		แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการทดลอง และการแปลความหมาย
ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อให้เกิด
ความเข้าใจตรงกันดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการทดลอง จะกระทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มที่
สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่าง
กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

ความแตกต่างระหว่างผลการเรียน เรื่องการเลือกแผนการเรียนจากสไลด์-
เทป และการเรียนโดยวิธีบรรยายนั้น ขึ้นอยู่กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบของทั้งสองกลุ่ม
นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาศัยค่าสถิติ t - test
ได้ผลดังนี้

การเปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียน
ก่อนการทดลองของนักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธี
บรรยาย จากการที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ทำการทดสอบเรื่องการเลือกแผนการเรียน
แล้วนำคะแนนความรู้พื้นฐานมาทดสอบทางสถิติ โดยใช้ t - test ดังแสดงให้เห็น
ดังตาราง 2

ตาราง 2 ความแตกต่างของคะแนนความรู้พื้นฐานก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป และกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	30	35.33	27.56	0.3034
กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป	30	35.77	32.60	

$$t \quad (58) \quad = \quad 1.671$$

จากตาราง 2 เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน ค่าความแปรปรวนก็ไม่แตกต่างกันนัก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่ากลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยายและกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป มีคะแนนความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนรู้เรื่องการเลือกแผนการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ก่อนการทดลองให้ความรู้เรื่องการเลือกแผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้พื้นฐานโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเลือกแผนการเรียน หลังจากได้รับการสอนแบบบรรยายและจากการดูสไลด์ แล้วนำคะแนนของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความแตกต่าง ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเลือกแผนการเรียน หลังจากได้รับการสอน โดยวิธีบรรยาย และการใช้สไลด์-เทป

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	s^2	t
กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	30	36.83	20.43	2.1532 *
กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป	30	39.50	23.23	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t_{(58)} = 1.671$

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการเลือกแผนการเรียนแตกต่างไปจากนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สไลด์-เทป มีความรู้เรื่องการเลือกแผนการเรียนเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเลือกแผนการเรียนระหว่างการสอน โดยใช้สไลด์-เพป กับการสอนโดยวิธีบรรยาย
2. เพื่อหาแนวทางในการสร้างสไลด์-เพป ชุดการเลือกแผนการเรียน เพื่อนำมาใช้ในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เพปสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวโดยการสอนวิธีบรรยาย

การดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย 30 คน และกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เพป 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้
 - 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาวิธีสร้างจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

และการวัดผล แล้วทำการวิเคราะห์และปรับปรุงข้อทดสอบ วิเคราะห์ และคัดเลือก
เอาข้อทดสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่
.20 ขึ้นไป ได้ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 55 ข้อ และนำไปหาความเชื่อมั่น ซึ่งได้
ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

2.2 สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียน

สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัย
สร้างขึ้นเองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 เนื้อหาของสไลด์ เนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ยึดเนื้อหาของ
แผนการเรียนของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 คือ
แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
แผนการเรียนอุตสาหกรรม
แผนการเรียนคหกรรม
ซึ่งเนื้อหาในแต่ละแผนการเรียนจะประกอบไปด้วย
รายละเอียดของวิชาต่าง ๆ ในแต่ละแผนการเรียน
คุณสมบัติของผู้ที่ควรจะ เลือกแต่ละแผนการเรียน
การศึกษาหรือการประกอบอาชีพในระดับต่อไปของแต่ละแผน
การเรียน

2.2.2 การสร้างสไลด์ สไลด์ชุดการเลือกแผนการเรียนที่สร้างขึ้น
ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยยึดเนื้อหาของแผนการเรียนต่าง ๆ ใน
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ดังได้กล่าวมาแล้ว และดำเนินการ
สร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- ก. ศึกษาคู่มือการสร้างสไลด์โดยละเอียด
- ข. ปรึกษาดังวิธีการและขั้นตอนการสร้างกับผู้อำนวยการ
งานเทคโนโลยีทางการศึกษา

ค. เขียนบทและคำบรรยายไปให้ผู้ชำนาญทาง
ด้านภาษา ด้านการแนะแนวและด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ตรวจสอบความถูกต้อง

ง. สร้างสไลด์จำนวน 134 ภาพ ตามบทและ
คำบรรยายที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว

จ. บันทึกเสียงคำบรรยายภาพตามบทและ
คำบรรยายเรียงตามลำดับลงในเทป

ฉ. นำสไลด์ และเทปเสียงคำบรรยายไปหา
ความเที่ยงตรงโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ด้านการแนะแนว และด้านเทคโนโลยี
ทางการศึกษา เป็นผู้ตรวจสอบ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

ช. นำสไลด์ และเทปเสียงคำบรรยายไปทดลอง
ใช้กับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี
จังหวัดขอนแก่น จำนวน 10 คน

ซ. นำสไลด์และเทปเสียงคำบรรยายชุดการเลือก
แผนการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขขั้นสุดท้ายแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนการดำเนินการทดลอง
ดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดเวลาที่ใช้ในการทดลองคือใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น
2 สัปดาห์

3.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แล้วเก็บ
ค่าคะแนนไว้

3.3 ให้กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทปได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว
เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทปจำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ
คาบละ 45 นาที ตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

3.3.1 สัปดาห์ที่ 1

ชั่วโมงที่ 1 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน

วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

ชั่วโมงที่ 2 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียนภาษา-

คณิตศาสตร์

3.3.2 สัปดาห์ที่ 2

ชั่วโมงที่ 1 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน

อุตสาหกรรม

ชั่วโมงที่ 2 สอนเรื่องการเลือกแผนการเรียนคหกรรม

ในการสอนแต่ละคาบก่อนที่จะทำการสอน ผู้วิจัยจะบอกความมุ่งหมายในการทดสอบ และหลังจากทดสอบแล้วจะเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

3.4 ให้กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยายได้รับการสอนเรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยใช้เนื้อหาเดียวกันกับเนื้อหาในสไลด์ และใช้เวลาในการทดลองเท่ากัน

3.5 ทำการทดสอบหลังทดลอง (Post test) เมื่อการทดลองสิ้นสุดลงแล้ว 1 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม เหมือนกับการทดสอบก่อนการทดลอง เวลาทำการทดสอบนั้น ทำพร้อมกันทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. การจัดการข้อมูล ได้จัดการข้อมูลโดยวิเคราะห์และคำนวณหาค่าดังต่อไปนี้

4.1 คะแนนเฉลี่ย

4.2 ค่าความแปรปรวนของคะแนน

4.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มและระหว่าง

กลุ่ม โดยใช้ t-test

สรุปผลการทดลอง

นักเรียนในกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป ที่ได้รับการสอนวิชาจักรกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนวิชาจักรกรรมแนะแนวโดยการสอนวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการทดลองครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป ซึ่งได้รับการสอนวิชาจักรกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน โดยใช้สไลด์-เทป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการที่นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากสไลด์-เทป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายนั้นอาจเป็นเพราะสไลด์-เทป เป็นสื่อการสอนที่สามารถรวมจุดสนใจ และสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ (Hass and Packer. 1955 : 47) อีกทั้งความมืดและแสงเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจต่อบทเรียนอยู่ตลอดเวลา เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น (Keilar 1960 : 310 - 315) และเมื่อพิจารณาทางด้านการรับรู้และจะเห็นได้ว่าสไลด์-เทป มีคุณลักษณะที่สำคัญซึ่งส่งผลต่อการรับรู้จากประสาทสัมผัสได้ดีกว่าโดยเปรียบเทียบกับ การรับรู้จากประสาทสัมผัสอื่น ๆ จากหลักการรับรู้ คือ จักขุสัมผัส ร้อยละ 75 โสตสัมผัส ร้อยละ 13 กายสัมผัส ร้อยละ 5 ชิวหาสัมผัส ร้อยละ 3 และฆานะสัมผัส ร้อยละ 3 (Dale. 1969 : 243) ทั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของประภา ภาวน (ประภา ภาวน 2515 : 38) จิระพันธ์ เขมะสุวรรณ (จิระพันธ์ เขมะสุวรรณ 2518 : 54) และอำนาจ ขำปรางค์ (อำนาจ ขำปรางค์ 2520 : 88) ซึ่งพบว่า การเรียนจากสไลด์-เทป ได้ผลดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

และผลการวิจัยดังกล่าวเป็นการยืนยันหลักการของโสตทัศนศึกษา ที่ให้ความสำคัญของ ภาพและเสียงต่อการเรียนรู้มากกว่าตัวหนังสือหรือคำพูด (ชุมพล พุทธิพงษ์ 2524 : 38) จะเห็นว่า การใช้สไลด์-เทปในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวเรื่องการเลือก แผนการเรียน ทำให้ผลการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวในวิธีบรรยาย จากการศึกษาครั้งนี้ได้สไลด์-เทป ชุดการเลือกแผนการเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการแนะแนวนักเรียนในการเลือกแผนการเรียน และยังทำให้ครูแนะแนวได้ แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวโดยการนำเอาอุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาใช้เป็นสื่อในการสอนให้นักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่า การสอนแบบบรรยาย นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มความสะดวกแก่ครูแนะแนวทั่วไปที่มี หน้าที่สอนวิชากิจกรรมแนะแนว อีกทั้งจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในวงการแนะแนว และในทางการศึกษาทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรส่งเสริมให้ครูแนะแนวพยายามคิดหาวิธีการ และเครื่องมือ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาช่วยในการแนะแนว และการสอนกิจกรรมแนะแนว ของตนเองขึ้น อันจะทำให้การแนะแนวก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าสไลด์-เทป เป็นเครื่องมือ ที่มีประสิทธิภาพชนิดหนึ่ง สามารถนำเอามาใช้ในวงการแนะแนวได้ ทั้งยังสร้างง่าย ราคาถูก สะดวกใช้ และครูแนะแนวก็สามารถที่จะผลิตขึ้นใช้เองได้ ดังนั้น ผู้บริหาร การศึกษาในทุกระดับ และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในวงการแนะแนว ควรที่จะให้ความสนใจ และสนับสนุนในการจัดสร้างสไลด์-เทป ตลอดจนอุปกรณ์อื่น ๆ ไว้ใช้ในวงการแนะแนว ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาทดลองใช้สไลด์-เทป ในการสอนวิชากิจกรรม
แนะแนวในด้านอื่น ๆ เช่น การปรับตัวในสังคม การคบเพื่อนต่างเพศ วิธีการเรียนรู้
ที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาทดลองสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องการเลือกแผน
การเรียนโดยใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่น ๆ เช่น แผ่นโป่งใส फिल्मสตริป เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ทองกร การใช้โปรแกรมสไลด์เรื่องการใช้เครื่องกลึงกับนักเรียน
ชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2518 อักสำเนา
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล บริการสนเทศ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 232 หน้า
- จริยา สระคันที การศึกษาเปรียบเทียบผลของการอ่านคำโดยใช้สไลด์กับการสอน
ปกติของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2513, 85 หน้า อักสำเนา
- จันทิมา บุญวานิช การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2509, 82 หน้า อักสำเนา
- จิรพันธ์ เขมะสุวรรณ การใช้ประโยชน์สไลด์เสียงในการสอนสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518 อักสำเนา
- จำเนียร ช่างโชติ ความรู้เกี่ยวกับการแนะแนว แนะแนว 74 : 47 - 48
เมษายน - พฤษภาคม 2524
- _____ Discussion 66 แนะแนว 73 : 23 - 36 กุมภาพันธ์ -
มีนาคม 2524
- ฉรัท ไทยอุทิศ การศึกษามลของการเพิ่มความสนใจในอาชีพพนักงานในสำนักงาน
โดยการใช้สไลด์อาชีพ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2524, 94 หน้า อักสำเนา
- เฉลิมชัย อุบลพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวใน
โรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2511 อักสำเนา

ชุมพล พุทธิพงษ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้จากสไลด์ไทยแบบภาพฉากหลักภาพเดี่ยว และสไลด์ไทยแบบกลุ่มภาพของฉากหลัก ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 75 หน้า อักส่าเนา

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 183 หน้า
 รัชชัย ชัยจิรฉายากุล การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512 ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 180 หน้า อักส่าเนา

นิพนธ์ สุขปรีย์ดี โสตทัศนศึกษา แพรวพิทยา 2518, 185 หน้า

บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ สถิติประยุกต์ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 200 หน้า

บุญประสิทธิ์ กนกสิงห์ "การให้คำปรึกษาหารือค่านักการศึกษา" แนะแนว 54 : 68 - 73 ธันวาคม 2520 - มกราคม 2521

ประจวบ ประภาวงศ์ "การวางแผนการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ" แนะแนว 62 : 17 - 20 เมษายน - พฤษภาคม 2522

ประภา ภูวชน การทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ขอความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์จากการใช้สไลด์กับรูปภาพประกอบการสอน ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 44 หน้า อักส่าเนา

พจน์ สะเพียรชัย และคณะ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 210 หน้า

ไพโรจน์ เมาใจ การถ่ายทำสไลด์และฟิล์มสตริป ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 77 หน้า

มะเคื้อ เสม่า "การแนะแนวคืออะไร" แนะแนว 53 : 6 - 7 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2520

———— ปัญหาของครูแนะแนวในการจัดโครงการเรียน" แนะแนว 59 : 8 - 13 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2521

———— หลักสูตร ม.ปลาย กับ การแนะแนว โอเคียนสโตร์ 2524, 198 หน้า
ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติเพื่อการวิจัย วัฒนาพานิช 2522, 286 หน้า

ลักดา สุขปรีดี สไลด์และฟิล์มสตริป ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2523, 123 หน้า
วัชร ทรัพย์มี การแนะแนวในโรงเรียน ไทยวัฒนาพานิช 2520, 137 หน้า

วาร์ณี ชนวนานิช "หลักสูตร 2521 กับ การแนะแนว" แนะแนว 64 : 19 - 24 สิงหาคม - กันยายน 2522

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กลองวิจัยการศึกษา คณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ 2521 นับจำนวนหน้าไม่ได้

———— หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เรือนอักษร 2524, 153 หน้า

วิบุต วิเชียรโชติ สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ จิตวิทยา 33 - 34 2513

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 ยูไนเต็ลโปรดักชั่น 2521, 89 หน้า

———— คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 รุ่งศิลป์การพิมพ์ จำกัด 2524, 103 หน้า

———— หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์ 2521, 252 หน้า

สมพงษ์ วิริเจริญ และคนอื่น ๆ คู่มือการใช้โสตทัศนวัสดุ มงคลการพิมพ์ 2506,
422 หน้า

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร "การแนะนำกับการปฏิบัติการศึกษา" นิทรรศการ 17 : 47
15 กันยายน 2519

----- "การให้คำปรึกษาในการเลือกโครงการเรียน" แนะนำ 63 :

45 - 53 มิถุนายน -- กรกฎาคม 2522

สามัญศึกษา, กรม ศึกษานิเทศก์ คู่มือแนะนำ ม.1 ประจักษ์การพิมพ์
2520, 105 หน้า

อาภา กนกช่าง "การบริหารงานแนะนำให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่" แนะนำ
54 : 13 17 ธันวาคม 2520 -- มกราคม 2521

อำนาจ ขำปรองก์ การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้แบบเรียนกับ
การใช้สไลด์เทปในการสอนวิชาโสตทัศนศึกษาในระดับชั้น ป.ศ.สูง ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 99 หน้า อักษรนำ
อุทัย พงษ์ขาว การศึกษาภาพและคำบรรยายของสไลด์เทปที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนการสอนพุทธปรัชญาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ปรินิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 185 หน้า อักษรนำ

Abramson, Bernard. "A Comparision of Two Methods of Teaching
Mechanics in High School," Science Education. March, 1952.
106 p.

Crowder, Gere Arnold. "Visual Slides and Assembly Models Compared
with Conventional Methods in Teaching Industrial Arts,"
Dissertation Abstracts. 29 : 3034 - A, 1969.

Dale, Edgar. Audio-visual Methods in Teaching. 3rd ed.
New York, Dryden Press, 1969. 713p.

Dobbins, Loy Henderson. "Educational and Occupational Aspirations
and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana
Parishes," Dissertation Abstracts. 29(a) : 2958, March, 1969.

Emling, Robert C., "An Evaluation of The Use of Programmed Instruction at Six Dental School," Dissertation Abstracts. 36 : 1378 A, 1975.

Ezell, L.B. and Henry Tate. "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research. 47 : 217 - 222 November, 1955.

Fan, Chung - Tch. Item Analysis Tables. New Jersey, Princeton, Education Testing Service, 1952. 32 p.

Fielstra, Clarence. "An Analysis of Factors Influencing the Decision to Become a teacher," Journal of Educational Research. 48 : 659 - 667, May, 1955.

Hass, Evan B. and Packer, Harry Q. Preparation and Use of Audio-Visual Aids. 3rd ed. Prentice - Hall, Inc. New York, 1955. 381 p.

Keilar, Evan R. "A Descriptive Approach to Classroom Motivation," The Journal of Teacher Education. 2nd ed., 310 - 315. 1960.

Mc Guire, Gertrude Mynear. "Placing Transcription with Shorthand Slide : The Effect on Speed and Accuracy," Dissertation Abstracts. 31 : 4644 - A March, 1971.

Wittich, Walter A. and Schuller, Charles F. Audio - Visual Materials. New York, Third Edition, Harper & Brother, 1957. 567 p.

Zyve, Charire T. "Experimental Study of the Teaching of Arithmetic Combinations," Educational Methodology. 12 : 16 - 18 September, 1930.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
การวิเคราะห์ข้อมูล

แสดงค่า p และ r ของแบบทดสอบ

ข้อ	P_H	P_L	p	r	ข้อ	P_H	P_L	p	r
1	.92	.81	.87	.21	22	.85	.66	.76	.25
2	.92	.70	.82	.34	23	.33	.14	.23	.26
3	.77	.55	.66	.25	24	.33	.14	.23	.26
4	.92	.62	.79	.42	25	.77	.48	.63	.31
5	.96	.55	.79	.57	26	.81	.18	.49	.62
6	.85	.59	.73	.32	27	.92	.59	.77	.44
7	.85	.70	.78	.21	28	.92	.44	.71	.56
8	.88	.55	.73	.40	29	.85	.51	.69	.39
9	.70	.33	.52	.37	30	.70	.25	.47	.45
10	.77	.59	.68	.21	31	.74	.11	.41	.64
11	.88	.70	.80	.26	32	.62	.40	.51	.22
12	.70	.44	.57	.27	33	.88	.70	.80	.26
13	.81	.51	.67	.33	34	.70	.33	.52	.37
14	.92	.59	.77	.44	35	.96	.55	.79	.57
15	.85	.70	.78	.21	36	.88	.44	.68	.49
16	.37	.18	.27	.23	37	.92	.33	.65	.63
17	.92	.59	.77	.42	38	.92	.51	.74	.51
18	.85	.66	.76	.25	39	.92	.48	.72	.53
19	.85	.70	.78	.21	40	.92	.59	.77	.44
20	.77	.51	.64	.28	41	.92	.55	.76	.48
21	.92	.59	.77	.44	42	.70	.41	.56	.30

ν 10	P_H	P_L	p	r	ν 10	P_H	P_L	p	r
43	.85	.44	.66	.45	51	.85	.25	.56	.60
44	.66	.33	.49	.33	52	.74	.33	.54	.41
45	.66	.25	.45	.42	53	.81	.37	.60	.46
46	.85	.62	.74	.29	54	.70	.37	.60	.46
47	.88	.44	.67	.50	55	.81	.33	.58	.49
48	.92	.40	.69	.58					
49	.66	.40	.53	.26					
50	.85	.33	.60	.53					

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR 20

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

$$= \frac{55}{55-1} \left(1 - \frac{10.75}{50.18} \right)$$

$$= 1.02 \times (1 - 0.21)$$

$$= 1.02 \times 0.79$$

$$\therefore r_{tt} = 0.8058$$

เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนของกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยายและกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง		คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	
	กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป		กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป
1	32	38	28	41	22
2	31	40	29	31	43
3	36	41	30	30	36
4	39	32			
5	35	32	รวม	1060	1073
6	40	32			
7	39	40	เฉลี่ย	35.33	35.77
8	39	35			
9	42	41			
10	39	37			
11	37	33			
12	20	32			
13	32	37			
14	39	38			
15	36	43			
16	33	40			
17	34	38			
18	27	36			
19	25	23			
20	38	38			
21	40	39			
22	36	41			
23	35	45			
24	43	28			
25	33	35			
26	40	26			
27	38	32			

กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

$$\begin{aligned} N &= 30 \\ \bar{X} &= 35.33 \\ S^2 &= 27.56 \end{aligned}$$

กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เพป

$$\begin{aligned} N &= 30 \\ \bar{X} &= 35.77 \\ S^2 &= 32.60 \end{aligned}$$

สูตร

$$\begin{aligned} t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1-1)S_1^2 + (N_2-1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}} \text{ df: } N_1 + N_2 - 2 \\ &= \frac{35.77 - 35.33}{\sqrt{\frac{(30-1)32.60 + (30-1)27.60}{30 + 30 - 2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}} \\ &= \frac{0.44}{\sqrt{2.1056}} \\ &= \frac{0.44}{1.45} \end{aligned}$$

$$\therefore t = 0.3034$$

เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนของกลุ่มที่สอนโดย
วิธีบรรยาย และกลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป

คนที่	คะแนนหลังการทดลอง		คนที่	คะแนนหลังการทดลอง	
	กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป		กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย	กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป
1	38	37	18	34	37
2	38	41	19	32	33
3	41	43	20	39	42
4	34	34	21	41	47
5	30	41	22	36	45
6	36	44	23	38	47
7	38	35	24	40	37
8	43	39	25	36	37
9	43	45	26	45	39
10	38	38	27	36	41
11	40	41	28	37	25
12	26	33	29	30	44
13	26	34	30	38	41
14	38	42			
15	37	43	รวม	1105	1185
16	37	38			
17	40	42	เฉลี่ย	36.83	39.50

กลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย

$$\begin{aligned} N &= 30 \\ \bar{X} &= 36.83 \\ S^2 &= 20.43 \end{aligned}$$

กลุ่มที่สอนโดยใช้สไลด์-เทป

$$\begin{aligned} N &= 30 \\ \bar{X} &= 39.50 \\ S^2 &= 23.23 \end{aligned}$$

สูตร

$$\begin{aligned} t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1-1)S_1^2 + (N_2-1)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}} \quad df: N_1 + N_2 - 2 \\ &= \frac{39.50 - 36.83}{\sqrt{\frac{(30-1)23.23 + (30-1)20.43}{30 + 30 - 2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}} \\ &= \frac{2.67}{\sqrt{1.5281}} \end{aligned}$$

$$\therefore t = 2.1532$$

ภาคผนวก ข.

บทและคำบรรยาย (Script) ๕ ไลค์ชุดการเลือกแผนการเรียน

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
1	โฟกัส	เพลงบรรเลง
2	ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เสนอ	เพลงบรรเลง
3	การเลือกแผนการเรียน	เพลงบรรเลง
4	วิไลลักษณ์ ศรีจันทร์พกรณ์ ผู้จัดทำ	เพลงบรรเลง
5	ผศ. สมกวร อภัยพันธุ์ ผศ. จรินทร์ ประสงค์สม ผศ. ไพโรจน์ เบาใจ ที่ปรึกษา	เพลงบรรเลง
6	ภาพนักเรียนกำลังเรียนใน ชั้นเรียน	จากการที่นักเรียนเรียนมาหลาย ๆ ปีนั้น นักเรียน เคยคิดถึงสิ่งเหล่านี้บ้างไหม
7	ภาพการทูนั่งคิดคำนึงถึง อาชีพต่าง ๆ	อาชีพในอนาคต นักเรียนอยากจะทำอะไร อะไรเมื่อโตขึ้น

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
8	ภาพนักศึกษาในสถาบันชั้นสูง	การเรียนต่อในระดับชั้นสูงต่อไป นักเรียนอยาก จะเรียนต่อในสถาบันใด
9	ภาพนักเรียนกำลังเรียนในชั้น เรียน	แต่ในการที่จะคิดหวังประกอบอาชีพอะไรหรือ จะเรียนต่อสถาบันใดในอนาคตนั้น เรื่อง การเลือกแผนการเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะ การเรียนนั้นจะนำไปสู่อาชีพที่นักเรียน ต้องการ
10	ภาพภายในห้องเรียน เด็กกำลัง เรียน และมีเด็กบางคนกำลังเล่น กันบ้าง มองออกนอกชั้นบ้าง (ไม่สนใจเรียน)	เรื่องการเลือกแผนการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าเลือกผิดนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น เช่น ไม่สนใจเรียนเพราะไม่ชอบ ไม่ถนัดในวิชานั้น ๆ
11	ภาพเด็กวาดภาพ แยกภาพออกมา ใช้ไม่ได้เลย	งานที่ได้รับมอบหมายก็ทำได้อย่างไม่ดี เท่าที่ควร เพราะไม่มีความถนัด
12	ภาพเด็กดูผลการเรียนของตัวเอง ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ	ผลการเรียนก็ไม่ดีเท่าที่ควรเพราะเลือกเรียน ในสาขาที่ตนไม่ชอบ ไม่สนใจ ไม่ตรงกับ ความสามารถของตน
13	ภาพเครื่องหมายคำถาม ?	หลักสูตรใหม่ในปัจจุบันนี้เปิดโอกาสให้นักเรียน เลือกเรียนได้ตามแผนการเรียนต่าง ๆ ที่ โรงเรียนจัดไว้ แต่ในการที่จะเลือกเรียนใน แผนการเรียนต่าง ๆ นั้น นักเรียนรู้ใหม่ว่า เราควรจะคำนึงถึงอะไรบ้าง

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
14	ภาพการทูนที่ถักค่านึงถึงอาชีพ ที่ต้องการในอนาคต	ในการเลือกแผนการเรียนนั้นสิ่งที่เราควร คำนึงถึงก็คือ การตั้งเป้าหมายชีวิตว่าเรา ต้องการอะไร และจะประกอบอาชีพอะไรใน อนาคต
15	ภาพการทูนเด็ก 2 - 3 คน ถักค่านึงถึงอาชีพกันคนละอาชีพ	ในการตั้งเป้าหมายต่าง ๆ นั้น นักเรียนควร จะตั้งให้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ ของตน ไม่ตั้งไว้อย่างเลิกลอยหรือเพ้อฝัน
16	ภาพเด็กยื่นผลการเรียนของตน (ยื่นด้วยความพอใจ)	ในการเลือกแผนการเรียนนั้นควรคำนึงถึง ระดับสติปัญญาของตนซึ่งจะรู้ได้จากผล การเรียนในวิชาต่าง ๆ
17	ภาพเด็กกำลังเรียนด้วยความ ตั้งอกตั้งใจ	นอกจากนั้นยังรู้ได้จากความสนใจ ความ เข้าใจในวิชาต่าง ๆ และการทำงานที่ได้รับ มอบหมายนั้นทำได้ด้วยดี และมีผลงานที่น่า ชื่นชมหรือไม่
18	ภาพเด็กกำลังสนใจงานใด งานหนึ่ง เช่น กำลังสนใจจากการ ปฐมพยาบาล	ความสนใจ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้คนทำอะไร ได้นานโดยไม่เบื่อ ถ้าเป็นอาชีพก็ทำได้ทน สนุก มีผลงานดี
19	ภาพเด็กนั่งเรียนด้วยความสนใจ (ตั้งใจเรียน)	ถ้าเป็นวิชาที่จะเรียนก็ตั้งใจโดยไม่ต้องฝืนใจ เรียน และเป็นหนทางไปสู่อาชีพที่สนใจได้อีก

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
20	ภาพการดูเด็กทำการบ้าน จนดึก	ภาพคะแนนที่ได้ ออกมาเท่ากับ 1
21	ภาพการดูเด็กไม่สนใจ เรียน	ภาพคะแนน ออกมาได้ 3 - 4
22	ภาพการดูเด็กทำงาน อย่างขมักเขม้น	ภาพคะแนนออก มาได้ 4 เด็กยิ้ม ด้วยความพอใจ
23	ภาพเด็กกำลังฝึกพูดภาษา อังกฤษ (ในห้อง Lab)	ในการเลือกแผนการเรียนนั้น สิ่งที่เราคำนึงถึง อีกสิ่งหนึ่งก็คือ ความถนัด ซึ่งดูได้จากความ ถนัด ความสามารถของตัวในวิชานั้น ๆ
24	ภาพเด็กกำลังทำงานในห้องปฏิบัติ งาน (ในห้องช่างหนึ่ง)	นอกจากนั้นยังดูได้จาก ความถนัด ความสามารถ ในการทำงาน ในวิชานั้น ๆ ได้ค่อนข้างแล้ว พอใจหรือไม่

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
25	ภาพลักษณะรูปร่าง หน้าตาของนักเรียน (นักเรียนแต่งกายสะอาดทั้งชาย หญิง)	สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการเลือกแผนการเรียนอีกอย่างหนึ่งก็คือ บุคลิกภาพ ซึ่งหมายถึงลักษณะทั้งภายนอกและภายในของบุคคล ทั้งรูปร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ หรือความรู้สึกต่าง ๆ เช่นความสะอาดในการแต่งกาย ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความรับผิดชอบ เป็นต้น
26	ภาพพยายามกำลังปฏิบัติงาน	บุคลิกภาพเป็นสิ่งสำคัญมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเรียน และการประกอบอาชีพในอนาคต เช่น การเรียนพยายาม จะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทน เสียสละ เมตตา กรุณา เป็นต้น
27	ภาพนักศึกษากำลังเรียนวิชาพลศึกษา (กอดางสนาม)	สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการเลือกแผนการเรียน เช่น ผู้ที่จะเรียนพลศึกษา ป่าไม้ ทหาร ย่อมต้องการคนที่มีสุขภาพแข็งแรง เป็นต้น
28	ภาพสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน (บ้านที่รวย)	สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึงทุนทรัพย์ และค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน รวมทั้งค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
29	ภาพสภาพความเป็นอยู่ทางบ้าน ของนักเรียน (บ้านที่จน)	ดังนั้นจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ นักเรียนจะต้องคำนวณดูว่า ครอบครัวของตน มีทุนทรัพย์เพียงพอกับการศึกษาขนาดใดด้วย
30	ภาพเด็กกำลังนั่งพิจารณาข้อมูล ต่าง ๆ	ขั้นตอนต่อไปก็คือ นำเอาข้อมูลรายละเอียดที่ได้ ศึกษามาทั้งหมด มาพิจารณาถึงความเหมาะสม และสอดคล้องต่อกันในทุกด้าน ก่อนตัดสินใจ เลือกแผนการเรียน
31	ภาพเขียนเป็น Art Work ว่า "แผนการเรียน"	เมื่อนักเรียนใคร่ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องนำมา พิจารณาในการเลือกแผนการเรียน ต่อไปนี้ เรารู้จักแผนการเรียนกันเถอะ
32	ภาพเขียนเป็น Art Work ว่า "แผนการ เรียนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์"	แผนการวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
33	ภาพเด็กกำลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (หรือคณิตศาสตร์)	ลักษณะทั่วไปของแผนการเรียนนี้จะเน้นหนักใน ด้านวิชาสามัญอันได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ
34	ภาพแผนภูมิรายวิชาบังคับในแผน การเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์นี้นักเรียน จะได้เรียนวิชาบังคับซึ่งมี ภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
35	ภาพแผนภูมิรายวิชาพื้นฐานอาชีพ ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	วิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ ซึ่งจะไ้เรียนการ ตัดเย็บเสื้อผ้า ความรู้เรื่องผ้า โภชนาการ สุขวิทยาอาหาร อาหารและครอบครัว
36	ภาพแผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผน การเรียนในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	วิชาเลือกตามแผนการเรียน ซึ่งจะเน้นหนัก ในวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะไ้เรียนทั้งฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์
37	แผนภูมิรายวิชาเลือกเสรีในแผน การเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	วิชาเลือกเสรี จะไ้เรียนวิชาสเกตบอล รายได้ของประชาชาติ ประวัติักคิดที่สำคัญ ของโลก กฎหมายที่ประชาชนควรทราบ การเงิน การคลัง และการธนาคาร นอกจากนี้ยังจะต้องมีชั่วโมงแนะแนว กิจกรรม และชั่วโมงสอนซ่อมเสริม
38	ภาพเด็กกำลังเรียนคณิตศาสตร์	คุณสมบัติของผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์นี้ควรเป็นผู้ที่มีความ ถนัด และความสามารถทางคำนวณ
39	ภาพเด็กกำลังทดลองใน Lab วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
40	ภาพเด็กกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	และภาษาอังกฤษ
41	ภาพมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่ง	ผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ นี้เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วมีโอกาสศึกษาต่อได้ :- มหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น ผู้ที่ต้องการจะเป็นแพทย์ก็สามารถศึกษาต่อได้ที่คณะแพทยศาสตร์ จุฬา หรือคณะแพทยศาสตร์มหิดล ผู้ที่ต้องการจะเป็นวิศวกรก็เลือกเรียนในคณะวิศวกรรมจุฬา หรือคณะวิศวกรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น
42	ภาพวิทยาลัยเอกชนแห่งใดแห่งหนึ่ง	วิทยาลัยเอกชน เช่น วิทยาลัยการค้า ซึ่งเปิดสอนทางบ้านธุรกิจ การบัญชี เศรษฐศาสตร์ หรือวิทยาลัยคอมพิวเตอร์ ซึ่งเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทางค่านิติศาสตร์ และศิลปศาสตร์
43	ภาพวิทยาลัยครูแห่งใดแห่งหนึ่ง	วิทยาลัยครูต่าง ๆ เช่น ผู้ที่ต้องการจะเป็นครูอาจารย์ ก็สามารถเลือกศึกษาต่อได้ที่วิทยาลัยครูทุกแห่ง โดยเลือกเรียนในสาขาวิชาเอกที่ตัวเองเรียนมาในแผนการเรียน
44	ภาพวิทยาลัยพลศึกษา	วิทยาลัยพลศึกษาสำหรับผู้ที่ต้องการจะเป็นครูอาจารย์ทางพลศึกษา หรือผู้ที่สนใจด้านการกีฬา

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
45	ภาพนักศึกษากำลัง เรียนพลศึกษา กลางแจ้งสนาม	การเป็นผู้สอนกีฬาต่าง ๆ โดยสามารถศึกษา ข้อได้ที่วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง
46	ภาพสถานพยาบาล	สถานพยาบาล
47	ภาพพยาบาลกำลังปฏิบัติงาน	สำหรับผู้ที่สนใจทางด้านการพยาบาลโดย ศึกษาข้อที่วิทยาลัยพยาบาลได้ทุกแห่ง
48	ภาพแพทย์กำลังปฏิบัติงาน	อาชีพนี้มีอยู่มากแต่การที่จะประสบผลสำเร็จใน การประกอบอาชีพนั้น เราจะต้องเลือกอาชีพ ที่เรามีความถนัด และตรงกับที่เราเรียนมา สำหรับผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนนี้ มีแนว ทางในการประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ แพทย์ ซึ่งทำหน้าที่ดูแลรักษาคนป่วย
49	ภาพนางพยาบาลกำลังปฏิบัติงาน	อาชีพพยาบาลซึ่งทำหน้าที่ดูแลรักษาคนป่วยใน เบื้องต้น
50	ภาพสัตวแพทย์กำลังปฏิบัติงาน	สัตวแพทย์ซึ่งทำหน้าที่ดูแลรักษาโรคของสัตว์
51	ภาพเภสัชกรกำลังปฏิบัติงาน	อาชีพเภสัชกร ซึ่งทำหน้าที่ปรุงยา และควบคุม การผลิตยา

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
52	ภาพนักวิทยาศาสตร์กำลังปฏิบัติงาน	นักวิทยาศาสตร์ ซึ่งทำงานในค่าน วิทยาศาสตร์
53	ภาพวิศวกรกำลังปฏิบัติงาน	วิศวกร ซึ่งทำหน้าที่ออกแบบและควบคุม ดูแลการก่อสร้าง ตลอดจนงานไฟฟ้า
54	ภาพครู-อาจารย์ กำลังปฏิบัติงาน	อาชีพครู-อาจารย์ ผู้ให้ความรู้แก่นักเรียน
55	ภาพทหาร-ตำรวจ	อาชีพทหาร-ตำรวจ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
1	ภาพเขียน Art Work "แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์"	แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
2	ภาพนักเรียนกำลังเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ	แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์เป็นแผนการเรียนที่เรียนเน้นหนักทางด้านภาษาโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีให้เลือกหลายภาษาคู่กัน นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น เป็นต้น ทั้งนี้แล้วแต่ความพร้อมของแต่ละโรงเรียนในการจัดรายวิชาและยังเน้นในด้านคณิตศาสตร์ควบ
3	ภาพแผนภูมิรายวิชาบังคับในแผนการเรียนภาษาคณิตศาสตร์	วิชานักเรียนจะได้เรียนในแผนการเรียนนี้ได้แก่ วิชาบังคับ ซึ่งจะได้เรียนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์ กายภาพ ชีวภาพ
4	ภาพแผนภูมิรายวิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ	วิชาบังคับพื้นฐานอาชีพจะได้เรียน การตัดเย็บปักถักร้อย ความรู้เรื่องผ้า โภชนาการ อาหาร และครอบครัว การเลี้ยงและอบรมเด็ก ศิลปะประดิษฐ์ บ้านและครอบครัว

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
5	ภาพแผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผนการเรียน	วิชาเลือกตามแผนการเรียนจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษต่างประเทศอีก 1 ภาษา ใบไม้ที่ถือ วิชาภาษาอังกฤษฝรั่งเศส คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา
6	ภาพแผนภูมิรายวิชาเลือกเสรี	วิชาเลือกเสรีจะได้เรียนวิชารายใดของประชาชาติ กฎหมายที่ประชาชนควรรู้ มนุษย์กับสังคม นอกจากนี้ยังจะต้องมีชั่วโมงแนะแนว กิจกรรม และสอนซ่อมเสริม
7	ภาพนักเรียนกำลังคุยกับชาวต่างประเทศ	แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ เหมาะสำหรับผู้ที่มีความถนัดทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ และนอกจากนั้นควรจะต้องมีความสามารถด้านคำนวณบ้างเล็กน้อย
8	ภาพมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่ง	ผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนนี้สามารถศึกษาต่อได้ในที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น ผู้ที่ต้องการเป็นครู-อาจารย์ ก็เลือกเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ จุฬา หรือคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
9	ภาพวิทยาลัยครู	สำหรับผู้ที่ต้องการจะเป็นครู-อาจารย์ แต่ไม่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ก็สามารถศึกษาต่อในวิทยาลัยครู โดยเลือกเรียนในวิชาเอกภาษาต่างประเทศ
10	ภาพวิทยาลัยพลศึกษา	สำหรับผู้ที่มีความสนใจทางก้านกีฬา ก้านสุขศึกษา ก็สามารถเลือกเรียนได้ในวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง
11	ภาพวิทยาลัยพยาบาล	สถาบันการพยาบาลสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพพยาบาลก็สามารถเลือกศึกษาต่อได้ในวิทยาลัยพยาบาลทุกแห่ง
12	ภาพสถาบันเอกชน	สถาบันเอกชน เช่น วิทยาลัยเกริก ซึ่งเปิดสอนทางด้านการบริหารธุรกิจ การบัญชี หรือที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ ซึ่งเปิดสอนทางด้านการบริหารธุรกิจ การบัญชี การโรงแรม เป็นต้น
13	ภาพสถาบันนอกสังกัดอื่น	สถาบันการศึกษาออกสังกัดอื่น เช่น ผู้ที่สนใจทางด้านการป่าไม้ ก็ศึกษาต่อได้ที่โรงเรียนป่าไม้ จังหวัดแพร่ เป็นต้น

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
14	ภาพนักเศรษฐศาสตร์กำลังปฏิบัติงาน	ผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพดังต่อไปนี้. นักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบการผลิต รายได้ของประชาชาติ
15	ภาพนักบริหารธุรกิจกำลังปฏิบัติงาน	นักบริหารธุรกิจที่ทำงานเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการในธุรกิจการค้า
16	ภาพนักประชาสัมพันธ์กำลังปฏิบัติงาน	นักประชาสัมพันธ์ที่ทำงานเกี่ยวกับการให้ข้อมูลและข่าวสารแก่บุคคลทั่วไป
17	ภาพนักประชาสัมพันธ์กำลังปฏิบัติงาน	นักประชาสัมพันธ์ที่ทำงานในด้านการให้ความช่วยเหลือ แก่ผู้มีปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาทางด้านการธุรกิจ
18	ภาพครู-อาจารย์กำลังปฏิบัติงาน	ครู-อาจารย์ที่ให้ความรู้แก่นักเรียน
19	ภาพบรรณารักษ์กำลังปฏิบัติงาน	บรรณารักษ์ที่ทำงานเกี่ยวกับหนังสือ คุุณผลงานทั่วไปในห้องสมุด
20	ภาพนักภาษาต่างประเทศกำลังปฏิบัติงาน	นักภาษาต่างประเทศที่ทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ภาษา หลักสูตร และแปลเอกสารต่าง ๆ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
1	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนอุตสาหกรรม"	แผนการเรียนอุตสาหกรรม
2	ภาพเด็กกำลังฝึกปฏิบัติงานในห้อง ปฏิบัติงาน (ถ้ำช่าง)	แผนการเรียนอุตสาหกรรมเป็นแผนการเรียนที่ เน้นหนักในวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีให้เลือก หลายอาชีพด้วยกัน เช่น ช่างยนต์ ช่างโลหะ ช่างไฟฟ้า เป็นต้น ทั้งนี้แล้วแต่ความพร้อม ของแต่ละโรงเรียนในการจัดรายวิชาในช่างใด
3	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนอุตสาหกรรมถ้ำช่างโลหะ"	แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมถ้ำช่างโลหะ
4	แผนภูมิรายวิชาบังคับในแผนการเรียน ช่างอุตสาหกรรมถ้ำช่างโลหะ	ในแผนการเรียนอุตสาหกรรมถ้ำช่างโลหะนี้ นักเรียนจะได้เรียนวิชาบังคับซึ่งมีวิชา ภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิชา วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม
5	แผนภูมิรายวิชาพื้นฐานอาชีพในแผน การเรียนช่างอุตสาหกรรมถ้ำช่างโลหะ	วิชาพื้นฐานอาชีพ ซึ่งจะได้เรียนวิชางานฝึก ฝีมือ วัสดุช่าง เขียนแบบเทคนิค และ เขียนแบบงานเชื่อมโลหะ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
6	แผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมด้านช่างโลหะ	วิชาเลือกตามแผนการเรียน ซึ่งจะได้เรียน การเชื่อมโลหะ โลหะแผ่น วัสดุช่างเชื่อม และโลหะปฏิบัติการเชื่อมโลหะชั้นสูงด้วยแก๊ส งานสี และกรรมวิธีการผลิต
7	แผนภูมิรายวิชาเลือกเสรี	วิชาเลือกเสรีจะได้เรียน ภาษาอังกฤษ เทคนิค คณิตศาสตร์ ช่างอุตสาหกรรม นอกจากนั้น จะต้องมีส่วนชั่วโมงแนะแนวกิจกรรม และสอนซ่อมเสริม
8	ภาพเด็กกำลังเชื่อมโลหะ	แผนการเรียนช่างเชื่อมโลหะ เหมาะสำหรับ ผู้ที่มีความสามารถ ความถนัด และความสนใจในทางด้านนี้โดยเฉพาะ
9	ภาพร้านเชื่อมโลหะ และมีคนกำลังทำงานเชื่อมโลหะ	และเมื่อจบหลักสูตรแล้วนักเรียนสามารถนำเอา ความรู้ที่เรียนมาประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อ ในระดับสูงได้
10	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมด้านช่างยนต์"	แผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมด้านช่างยนต์
11	แผนภูมิรายวิชาบังคับในแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม	ในแผนการเรียนด้านช่างยนต์นี้นักเรียนจะได้ เรียนวิชาบังคับซึ่งเหมือนกับแผนการเรียน ด้านช่างเชื่อมโลหะ คือวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
12	แผนภูมิรายวิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ	วิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ จะได้เรียนงานฝึก ฝีมือ วัสดุช่าง และเขียนแบบเทคนิค
13	แผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผนการเรียน	วิชาเลือกตามแผนการเรียน ซึ่งจะได้เรียนวิชา เครื่องยนต์แก๊สโซลีน ปฏิบัติการเครื่องยนต์แก๊ส จักรยานยนต์ ปฏิบัติการจักรยานยนต์ ช่าง เชื่อมโลหะเบื้องต้น เครื่องยนต์ดีเซล ระบบเครื่องล่าง ไฟฟ้ารถยนต์ ปฏิบัติการ ไฟฟ้ารถยนต์ ระบบส่งกำลัง ปฏิบัติการระบบ ส่งกำลัง ไฟฟ้าโรงงาน คณิตศาสตร์ช่าง เครื่องยนต์เล็ก การซ่อมเครื่องยนต์ การ บำรุงรักษารถยนต์
14	แผนภูมิรายวิชาเลือกเสรี	วิชาเลือกเสรีจะได้เรียน ภาษาอังกฤษเทคนิค และคณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม นอกจากนั้น จะต้องมีชั่วโมงแนะแนว กิจกรรม และสอน ซ่อมเสริม
15	ภาพเด็กกำลังฝึกปฏิบัติงาน เครื่องยนต์	แผนการเรียนนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความถนัด ความสามารถ และความสนใจทางด้านเครื่อง ยนต์โดยเฉพาะ
16	ภาพร้านซ่อมเครื่องยนต์	และเมื่อจบหลักสูตรแล้วนักเรียนสามารถนำเอา ความรู้มาประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับ สูงได้

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
17	ภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือ วิทยาลัยเทคนิค	ผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนอุตสาหกรรม เมื่อจบหลักสูตรแล้วถ้าไม่ประกอบอาชีพก็สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ที่ :- วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือวิทยาลัยเทคนิคในสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยเลือกเรียนให้ตรงกับสาขาช่างที่ตนเรียนมา
18	ภาพวิทยาลัยเทคโนโลยี และ อาชีวศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาโดยเลือกเรียนในสาขาที่ตนเรียนมา
19	ภาพโรงเรียนวิศวกรรมไฟฟ้า	สำหรับผู้ที่ต้องการจะทำงานด้านไฟฟ้าก็สามารถศึกษาต่อได้ที่โรงเรียนวิศวกรรมไฟฟ้า
20	ภาพสถาบันเอกชนต่าง ๆ ที่ เปิดสอนทางด้านช่างอุตสาหกรรม	สถานบันเอกชนต่าง ๆ ที่เปิดสอนทางด้านช่างอุตสาหกรรม เช่นที่วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยาม หรือที่มูลนิธิทรัพย์สินการช่างกล เป็นต้น
21	ภาพอาชีพช่างซ่อมแก๊วเครื่องยนต์	ผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนอุตสาหกรรมมีแนวทางในการประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้ :- อาชีพช่างซ่อมแก๊วเครื่องยนต์
22	ภาพอาชีพช่างเชื่อมโลหะ	อาชีพช่างเชื่อมโลหะ
23	ภาพอาชีพช่างเขียนแบบ	อาชีพช่างเขียนแบบ
24	ภาพอาชีพช่างไฟฟ้า	อาชีพช่างไฟฟ้า

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
25	ภาพอาชีพช่างโยธา	อาชีพช่างโยธา
26	ภาพอาชีพครู-อาจารย์คานช้าง	อาชีพครู-อาจารย์คานช้าง
1	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนคหกรรม"	แผนการเรียนคหกรรม
2	ภาพนักเรียนกำลังเย็บปักถักร้อย	แผนการเรียนคหกรรม เย็บปักถักร้อย ทางด้านวิชาการบ้านการเรือน เช่น เย็บปักถักร้อย ประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง เป็นต้น
3	ภาพนักเรียนกำลังเรียนภาคปฏิบัติ ประกอบอาหาร	ด้านอาหารและโภชนาการ เป็นต้น ทั้งนี้ แล้วแต่ความพร้อมของแต่ละโรงเรียนในการ จัดรายวิชา
4	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนคหกรรมด้านอาหาร และโภชนาการ"	แผนการเรียนคหกรรมด้านอาหารและโภชนาการ
5	แผนภูมิรายวิชามัธยมศึกษาในแผนการเรียน คหกรรมด้านอาหารและโภชนาการ	แผนการเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนวิชามัธยม ซึ่งมีภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์ศิลปคหกรรม

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
6	แผนภูมิรายวิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ ในแผนการเรียนคหกรรมคานอาหาร และโภชนาการ	วิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ ซึ่งจะได้เรียนวิชา ความรู้เรื่องผ้า โภชนาการ สุขวิทยาอาหาร การตัดเย็บเบื้องต้น บ้านและครอบครัว การเลี้ยงและอบรมเด็ก ศิลปะประดิษฐ์ ธุรกิจอาหาร
7	แผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผน การเรียนในแผนการเรียนคหกรรม คานอาหารและโภชนาการ	วิชาเลือกตามแผนการเรียน ซึ่งจะได้เรียนวิชา อาหารและครอบครัว อังกฤษ คหกรรม ประชากรศึกษา การประกอบอาหาร การถนอมอาหาร การจัดโต๊ะและบริการ อาหารว่าง การประดิษฐ์ใบทองและแกะสลัก การประกอบอาหาร ขนมไทย อาหารเตาอบ การบัญชี (เบื้องต้น)
8	แผนภูมิรายวิชาเลือกเสรี	วิชาเลือกเสรี จะได้เรียนวิชาคนตรีสากล การจัดครัวและอุปกรณ์ ศิลปะการแต่งกาย นอกจากนั้นจะต้องมีชั่วโมงแนะแนว กิจกรรม และสอนซ่อมเสริม
9	ภาพเด็กกำลังปฏิบัติกรประกอบ อาหาร	แผนการเรียนด้านอาหารและโภชนาการนี้ เหมาะสำหรับผู้ที่มีความถนัด ความสามารถ และความสนใจในด้านนี้โดยเฉพาะ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
10	ภาพเขียน Art Work ว่า "แผนการเรียนคหกรรมด้านตัดเย็บ เสื้อผ้าสตรีและวิชาสามัญ"	แผนการเรียนคหกรรมด้านตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี และวิชาสามัญ
11	แผนภูมิรายวิชาบังคับในแผนการเรียน คหกรรมด้านตัดเย็บเสื้อผ้าและวิชา สามัญ	ในแผนการเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนวิชา บังคับ ซึ่งมีวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์คิดปคหกรรม
12	แผนภูมิรายวิชาบังคับพื้นฐานอาชีพใน แผนการเรียนคหกรรมด้านตัดเย็บ เสื้อผ้าสตรีและวิชาสามัญ	วิชาบังคับพื้นฐานอาชีพ ซึ่งจะได้เรียนความรู้ เสื้อผ้า สุขวิทยาอาหาร การตัดเย็บเบื้องต้น โภชนาการ บ้านและครอบครัว อาหารและ ครอบครัว
13	แผนภูมิรายวิชาเลือกตามแผน การเรียน ในแผนการเรียนคหกรรม ด้านตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี และวิชาสามัญ	วิชาเลือกตามแผนการเรียน จะได้เรียนวิชา กระโปรง การปรับปรุงบุคลิกภาพ เสื้อสตรี เสื้อชุดติดกัน การแสดงออกต่อหน้าประชาชน เสื้อในโอกาสพิเศษ การออกแบบเสื้อและมี วิชาสามัญคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์
14	แผนภูมิรายวิชาเลือกเสรีในแผน การเรียนคหกรรมด้านตัดเย็บเสื้อผ้า สตรี และวิชาสามัญ	วิชาเลือกเสรี ซึ่งมีวิชาศิลปะประดิษฐ์ การจัดครัวและอุปกรณ์ นอกจากนั้นจะต้องมี ชั่วโมงแนะแนว กิจกรรม การสอนซ่อมเสริม

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
15	ภาพเด็กกำลังฝึกปฏิบัติการตัดเย็บ	แผนการเรียนนี้เหมาะสำหรับผู้ที่มีความถนัด ความสามารถ และความสนใจ ในการตัดเย็บ โดยเฉพาะ
16	ภาพเด็กกำลังเรียนวิชาสามัญใน ชั้นเรียน	นอกจากนี้ยังมีความสามารถในด้านวิชาสามัญ อีกด้วย
17	ภาพวิทยาลัยอาชีวศึกษา	เมื่อจบแผนการเรียนนี้แล้วสามารถศึกษาต่อใน ระดับสูงได้ :- วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัด กรมอาชีวศึกษาทุกแห่งที่เปิดสอนทางด้านคหกรรม
18	ภาพวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนทางด้านคหกรรม	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่เปิดสอนทาง ด้านคหกรรม
19.	ภาพวิทยาลัยครู	วิทยาลัยครูต่าง ๆ โดยเลือกเรียนในวิชาเอก คหกรรม
20	ภาพโรงเรียนสอนตัดเสื้อของ เอกชน	สถาบันเอกชนที่เปิดสอน เช่น โรงเรียนสอน ตัดเสื้อของเอกชนต่าง ๆ
21	ภาพอาชีพเจ้าหน้าที่มาตรฐานสินค้า	ผู้ที่เรียนแผนการเรียนคหกรรมมีแนวทางในการ ประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ :- อาชีพ เจ้าหน้าที่มาตรฐานสินค้า ที่ทำหน้าที่ควบคุม มาตรฐานสินค้าต่าง ๆ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
22	ภาพอาชีพนักโภชนาการ	นักโภชนาการที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับอาหารและดูแล ด้านอาหาร
23	ภาพอาชีพแม่บ้านปรุงอาหาร	อาชีพแม่บ้านปรุงอาหาร
24	ภาพอาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ที่ทำหน้าที่ออกแบบและ ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี
25	ภาพอาชีพครู-อาหาร ค่านศกักรรรม	ครู-อาจารย์ที่ทำการสอนวิชาทางค่านศกักรรรม
26	ภาพนักเรียนกำลังเรียนในชั้นเรียน	ในแผนการเรียนต่าง ๆ นั้น มีรายวิชาที่ นักเรียนจะต้องเรียนเหมือนกันทุก แผนการเรียน นั่นก็คือ วิชาบังคับ ซึ่งมีวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์
27	ภาพแผนภูมิเปรียบเทียบแต่ละแผน การเรียน	ส่วนวิชาพื้นฐานอาชีพนั้น ทุกแผนการเรียนจะ ต้องเรียน ซึ่งจะเป็นรายวิชาที่เป็นพื้นฐานของ อาชีพต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแผนการเรียนนั้น ๆ ที่แตกต่างกันเห็นได้ชัด ในแผนการเรียนต่าง ๆ นั้นได้แก่ วิชาเลือกตามแผนการเรียน ซึ่งแต่ละ แผนการเรียนจะเรียนไม่เหมือนกัน และจำนวน หน่วยการเรียนไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละ แผนการเรียนนั้น ๆ

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
28	ภาพนักเรียนกำลังยื่นคู่มือการเรียน ต่าง ๆ	นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการที่ควรนำมาใช้ในการเลือก แผนการเรียนแล้ว นั่นก็คือ จะต้องศึกษาตนเอง ในด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สุขภาพร่างกาย ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจ เมื่อถึงคราวที่นักเรียนจะต้องเลือก ขอให้ให้นักเรียน นำสิ่งเหล่านี้มาพิจารณาตามความเป็นจริงด้วย
29	ภาพเด็กชายคนหนึ่งกำลังเรียนปฏิบัติ งานด้านช่างในโรงฝึกงาน	ทั้งนี้ นาย ก. คนนี้ เขาเป็นผู้ที่มีความถนัด ความสามารถ และความสนใจในด้านช่าง ดังนั้น เขาจึงเลือกแผนการเรียนอุตสาหกรรม
30	ภาพเด็กหญิงกำลังเรียนวิชาภาษา ต่างประเทศในห้องปฏิบัติการ	หรืออย่างเช่น นางสาว ข. ผู้นี้เธอมีความถนัด ความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศ เธอจึง เลือกแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
31	ภาพเด็กหญิงกำลังเรียนเย็บปัก ถักร้อย	หรืออย่างเช่น นางสาว ก. ผู้นี้ เธอเก่งทาง ด้านเย็บปักถักร้อย และมีความสนใจในด้านนี้มาก เธอจึงเลือกเรียนแผนการเรียนคหกรรม อย่างนี้ เป็นต้น

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย
32	ภาพนักเรียนกำลังเรียนโน้ตเรียน	ในการเลือกแผนการเรียนนั้นถ้าเราเลือกได้ตรง ได้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถของ เราแล้ว จะทำให้การเรียนของเรานั้นมี ประสิทธิภาพ เรียนด้วยความสนุก ไม่เบื่อหน่าย และจะทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จตามที่ นักเรียนได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ ขอให้นักเรียน โชคดี
33	ภาพเขียน Art work ว่า "สวัสดี"	สวัสดี

ภาคผนวก ก.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแนะแนว

เรื่อง การเลือกแผนการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเลือกแผนการเรียน

คำอธิบาย ข้อสอบต่อไปนี้ มีจำนวนทั้งหมด 55 ข้อ ในแต่ละข้อมีคำตอบให้ 4 คำตอบ คือ ก. ข. ค. และ ง. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (+) ลงบนหัวข้อคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง (๐๐) เมื่อนักเรียนมีเรื่องไม่สบายใจ นักเรียนควรจะไปปรึกษาใคร?

ก. การโรง

ข. ครูแนะแนว

ค. ครูฝ่ายปกครอง

ง. เจ้าหน้าที่ธุรการ

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ข. ครูแนะแนว

(๐๐) ก. ข. ค. ง.

1. ข้อใดเป็นข้อที่นักเรียนควรปฏิบัติมากที่สุดก่อนเลือกแผนการเรียน?

ก. บอกให้ผู้ปกครองเลือกให้

ข. ตั้งเป้าหมายชีวิตและอาชีพในอนาคต

ค. ศึกษารายละเอียดของแต่ละโรงเรียน

ง. ถามเพื่อนว่าจะเลือกแผนการเรียนอะไร

2. นอกจากจะต้องศึกษาตนเองให้ละเอียดแล้ว สิ่งใดที่ควรนำมาพิจารณาอีก?

ก. รายละเอียดของวิชาเรียน

ข. ประวัติของผู้ปกครอง

ค. ความสามารถของเพื่อน

ง. ความสนใจของครูผู้สอน

3. ข้อความต่อไปนี้กล่าวถึงอะไร? "ความถนัด ความสามารถ ตลอดจนสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าเราเรียนไม่ตรงกับสิ่งเหล่านี้ จะทำให้เราเรียนไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ"
- การทดสอบ
 - การแนะแนว
 - การเลือกแผนการเรียน
 - การวัดผลและประเมินผลการเรียน
4. น.ส.ใจเย็น เป็นคนใจร้อน และโมโหง่าย แต่เลือกเรียนเย็บปักถักร้อย แสดงว่า น.ส.ใจเย็น ไม่ศึกษาตนเองในแง่ใด?
- ความสามารถของตน
 - บุคลิกภาพของตน
 - กำลังสติปัญญาของตน
 - สภาพเศรษฐกิจที่บ้าน
5. ข้อใดเป็นผลของการเลือกแผนการเรียนที่ไม่ตรงกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตน?
- เรียนอย่างสบายใจ
 - เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
 - เรียนได้ด้วยความลำบาก
 - ประหยัดค่าใช้จ่ายช่วยผู้ปกครอง
6. แนวทางประกอบอาชีพสำคัญต่อการเลือกแผนการเรียนอย่างไร?
- ควรเลือกอาชีพที่คิดไว้ก่อน
 - อาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต
 - จะได้เลือกอาชีพตรงกับอาชีพของบิดา-มารดา
 - จะได้ทราบว่าแผนการเรียนนั้น ๆ มีแนวทางประกอบอาชีพใดบ้าง

7. อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม? "รายวิชาในแผนการเรียนนี้ เน้นหนักทางด้าน วิชาสามัญ" คำว่า วิชาสามัญ หมายถึงอะไร
- วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ
 - คณิตศาสตร์ พลานามัย วิทยาศาสตร์
 - ภาษาอังกฤษ คหกรรม คณิตศาสตร์
 - วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา ภาษาอังกฤษ
8. รายวิชาใดที่ไม่ได้เน้นหนักในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์?
- วิทยาศาสตร์
 - คณิตศาสตร์
 - ภาษาไทย
 - ภาษาอังกฤษ
9. นักเรียนเป็นผู้ที่มีความถนัด และความสามารถในการคิดคำนวณ และได้คะแนนดีในวิชา ภาษาอังกฤษ เมื่อขึ้นชั้น ม.4 นักเรียนน่าจะเลือกแผนการเรียนใด?
- แผนการเรียนคหกรรม
 - แผนการเรียนอุตสาหกรรม
 - แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
 - แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
10. เหตุใดครูแนะแนวจึงแนะนำให้แก่นักเรียนรู้จักรายละเอียดของรายวิชาในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์?
- เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบรายวิชา
 - เพื่อให้แก่นักเรียนได้รู้ถึงความถนัดของตน
 - เพื่อให้แก่นักเรียนได้ทราบและประกอบการตัดสินใจในการเลือก แผนการเรียน
 - เพื่อให้แก่นักเรียนได้ทราบและประกอบการอธิบายให้ผู้ปกครองทราบเรื่อง การเลือกแผนการเรียน

11. ข้อใดไม่ใช่สถาบันการศึกษาที่สามารถศึกษาต่อได้เมื่อจบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์?
- มหาวิทยาลัย
 - วิทยาลัยครู
 - วิทยาลัยพยาบาล
 - วิทยาลัยนาฏศิลป์
12. เหตุใดโอกาสในการศึกษาต่อจึงมีความสำคัญในเรื่องการเลือกแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์?
- ผู้ปกครองจะได้เข้าใจ
 - จะเรียนได้ก็พอสมควร
 - จะมองเห็นทิศทางในอนาคต
 - จะประกอบอาชีพได้ถูกต้อง
13. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มีแนวทางในการประกอบอาชีพประเภทใด?
- ทหาร ตำรวจ
 - แพทย์ พยาบาล
 - ครู อาจารย์
 - ถูกทุกข้อ
14. ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่จบแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และเก่งในด้านคำนวณมาก นักเรียนจะเลือกประกอบอาชีพใด?
- นักวิทยาศาสตร์
 - นักประชาสัมพันธ์
 - นักภาษาศาสตร์
 - นักโบราณคดี

15. "นอกจากจะเรียนวิชาบังคับ และวิชาบังคับพื้นฐานอาชีพแล้ว ยังจะต้องเรียนวิชาเลือกตามแผนการเรียนอีกด้วย" คำว่า วิชาเลือกตามแผนการเรียน หมายถึงอะไร?

- ก. วิชาที่นักเรียนไม่ชอบ
- ข. วิชาที่นักเรียนไม่มีสิทธิเลือก
- ค. วิชาที่จะต้องเรียนทุกชั่วโมง
- ง. วิชาที่จะต้องเรียนเน้นหนักในแผนการเรียนนั้น ๆ

16. จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเลือกเรียนวิชาบังคับในแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์?

- ก. จำเป็นเพราะเป็นวิชาเลือกตามแผนการเรียน
- ข. จำเป็นเพราะโรงเรียนเปิดโอกาสให้เลือก
- ค. ไม่จำเป็น เพราะไม่ใช่วิชาเลือกตามแผนการเรียน
- ง. ไม่จำเป็น เพราะแล้วแต่ว่าโรงเรียนจะเปิดให้เลือกวิชาใด

17. ข้อใดถูกต้องที่สุด?

- ก. จบแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ สามารถเรียนต่อได้แทบทุกสถาบัน
- ข. สถาบันเอกชนโดยทั่วไปจะไม่รับผู้จบจากแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์
- ค. การศึกษาต่อไม่จำเป็นสำหรับ แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์เพราะจบแล้วสามารถประกอบอาชีพได้
- ง. แผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์เสียเปรียบแผนการเรียนอื่นในด้านการศึกษาต่อ

18. คำกล่าวต่อไปนี้ข้อใดไม่ถูกต้อง?

- ก. เมื่อจบแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์มีโอกาสในการศึกษาต่อที่เทียบ
กับทุกแผนการเรียน
- ข. การเลือกแผนการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับความถนัด ความสามารถ และความ
สนใจของแต่ละบุคคล
- ค. ผู้ที่เลือกแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ไม่เก่งเท่าผู้ที่เลือกแผนการเรียน
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
- ง. ไม่ว่าจะจบแผนการเรียนใดก็ตาม โอกาสในการศึกษาต่อนั้นก็ขึ้นอยู่กับความ
สามารถของแต่ละบุคคล

19. สุกใจจบแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ กระแสนในวิชาคณิตศาสตร์ดีมาก ส่วนทางภาษา
ก็อยู่ในเกณฑ์ดี และสุกใจเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา อ่อนน้อม และเสียสละต่อทุกคน
โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางกายและจิตใจ นักเรียนคิดว่าสุกใจควรจะตัดสินใจ
เลือกเรียนต่อในสถาบันใดเป็นอันดับแรก?

- ก. วิทยาลัยครู
- ข. วิทยาลัยพลศึกษา
- ค. วิทยาลัยพยาบาล
- ง. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

20. อาชีพต่อไปนี้ อาชีพใดที่ต้องใช้ความสามารถในด้านภาษามากที่สุด?

- ก. นักแปล
- ข. นักหนังสือพิมพ์
- ค. นักประชาสัมพันธ์
- ง. นักสังคมสงเคราะห์

21. สมศรีจบแผนการเรียนภาษา-คณิตศาสตร์ และมีความสามารถในการอ่าน เขียน พูด ภาษาอังกฤษ และฝรั่งเศสดีมาก ถ้านักเรียนเป็นสมศรี นักเรียนมีแนวโน้มว่าจะประกอบอาชีพใด?
- แพทย์
 - นักเคมี
 - นักภาษาศาสตร์
 - นักโบราณคดี
22. สมศักดิ์เป็นผู้ที่คล่องมากในภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมัน เขาคิดไว้ว่าเขาจะประกอบอาชีพนักคุุเทศก์ นักเรียนมีความคิดเห็นเช่นไรในความคิดของสมศักดิ์?
- ถูกต้อง เพราะรายได้ดี
 - ถูกต้อง เพราะตรงกับความถนัด
 - ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นงานยาก
 - ไม่ถูกต้อง เพราะสมศักดิ์เป็นผู้ชาย
23. ข้อใดไม่ใช่รายวิชาที่อยู่ในแผนการเรียนช่างเชื่อมโลหะ?
- วิทยาศาสตร์กายภาพ เชื่อมโลหะเบื้องต้น ระบบส่งกำลัง 1
 - ปฏิบัติการเชื่อมโลหะ เขียนแบบเทคนิค อังกฤษเทคนิค
 - วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม การเชื่อมโลหะ โลหะแผ่น 1
 - คณิตศาสตร์ช่าง อังกฤษเทคนิค ปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า
24. ข้อใดเป็นรายวิชาที่อยู่ในแผนการเรียนช่างเครื่องยนต์?
- ปฏิบัติการเชื่อมโลหะ คณิตศาสตร์ช่าง โลหะแผ่น 1
 - อังกฤษเทคนิค เขียนแบบเทคนิค ปฏิบัติระบบเครื่องล่าง
 - ปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม คณิตศาสตร์ช่าง
 - โลหะแผ่น 2 กรรมวิธีการผลิต เขียนแบบเทคนิค

25. ข้อใดถูกต้องที่สุด?

- ก. ข้างเครื่องยนต์ และข้างเชื่อมโลหะเท่านั้นที่เป็นวิชาช่างอุตสาหกรรม
- ข. การเรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม การฝึกปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ
- ค. ผู้ชายเท่านั้นจึงจะสามารถเรียนด้านช่างอุตสาหกรรมได้
- ง. ผู้ที่เลือกเรียนแผนการเรียนด้านช่างอุตสาหกรรม คือผู้ที่ไม่มีทางเลือกอีกแล้ว

26. สุชาติเป็นผู้ที่ทำความเข้าใจคะแนนและวิทยาศาสตร์ได้ดี ครอบครัวของสุชาติ มีฐานะไม่ดีเท่าไรนัก และบิดาไม่มีกำลังทรัพย์พอที่จะส่งให้เรียนจนจบมหาวิทยาลัยได้ นักเรียนจะให้คำแนะนำแก่สุชาติอย่างไรในการเลือกแผนการเรียน?

- ก. แนะนำให้เรียนแผนภาษา-คณิตศาสตร์ เพราะเก่งคำนวณอยู่แล้ว
- ข. แนะนำให้เรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เพราะเก่งในวิชาเหล่านั้น
- ค. แนะนำให้เรียนแผนวิชาชีพ เพราะจบหลักสูตรแล้วสามารถประกอบอาชีพได้
- ง. แนะนำให้เรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์จะได้เรียนแพทย์ต่อเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว

27. ข้อใดถูกต้อง?

- ก. เมื่อจบหลักสูตรแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมไม่มีสิทธิศึกษาต่อ
- ข. ไม่มีสถาบันใดที่รับนักเรียนที่เรียนจบแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม
- ค. เรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมเมื่อจบหลักสูตรแล้วสามารถประกอบอาชีพได้
- ง. โอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมไม่ทัดเทียมคนอื่น

28. ในการศึกษาต่อไปนี้ว่าจะสถาบันใดสิ่งที่เราควรคำนึงถึงมากที่สุดคืออะไร?

- ก. สถานที่นั้นมีบรรยากาศเช่นไร
- ข. มีสาขาการเรียนตรงกับแผนการเรียนของเราหรือไม่
- ค. เพื่อนร่วมชั้นเลือกเรียนสถาบันนี้มากแค่ไหน
- ง. มีสาขาการเรียนและครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ เพียงพอหรือไม่

29. นักเรียนเป็นผู้ที่จบแผนการเรียนช่างเครื่องยนต์ อยากจะศึกษาต่อเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในค่านี้น่ามากขึ้น นักเรียนจะเลือกเรียนต่อในสถาบันใด?

- ก. วิทยาลัยครู
- ข. วิทยาลัยช่างศิลป์
- ค. วิทยาลัยเพาะช่าง
- ง. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

30. สถาบันใดที่ไม่สัมพันธ์กับแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม?

- ก. วิทยาลัยหอการค้า
- ข. วิทยาลัยศรีปทุม
- ค. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ
- ง. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

31. ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่มีความสนใจด้านการเขียนแบบและจบจากแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรม นักเรียนจะเลือกเรียนต่อในสถาบันใด?

- ก. วิทยาลัยศรีปทุม
- ข. วิทยาลัยพลศึกษา
- ค. วิทยาลัยหอการค้า
- ง. วิทยาลัยช่างศิลป์

32. เรียนแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมด้านช่างเชื่อมโลหะสามารถประกอบอาชีพอะไรได้?
- ช่างแปรรูปไม้
 - วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์
 - ช่างซ่อมเครื่องจักรกล
 - ช่างตั้ง และใช้เครื่องตัดโลหะ
33. ข้อใดเป็นอาชีพที่สัมพันธ์กับแผนการเรียนช่างอุตสาหกรรมด้านช่างเครื่องยนต์?
- วิศวกรโยธา
 - ช่างซ่อมวิทยุ-โทรทัศน์
 - ช่างตั้งและใช้เครื่องตัดโลหะ
 - ช่างเทคนิค-วิศวกรรมเครื่องกล
34. สุรศักดิ์เรียนแผนช่างยนต์ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษานครราชสีมา นักเรียนคิดว่าเมื่อเขาจบแล้ว เขาควรประกอบอาชีพอะไร?
- ช่างโยธา
 - ช่างเชื่อมโลหะ
 - ช่างเขียนแบบเครื่องกล
 - ช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์
35. นักเรียนกำลังเรียนแผนการเรียนอุตสาหกรรม มีผู้มาขอสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนควรจะตอบเขาเช่นไร?
- เลือกอาชีพที่ตรงกับตัวเองเรียน
 - เพื่อนทำอาชีพอะไรก็ทำตามเพื่อน
 - แล้วแต่บิดา-มารดาจะหางานให้
 - ประกอบอาชีพอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมาก

36. แผนการเรียนคหกรรม เหมาะกับนักเรียนประเภทใด?

- ก. สนใจในสิ่งที่สวยงาม
- ข. ชอบโลดโผน ก็นั่น
- ค. มีความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศ
- ง. มีความสนใจ ความอดทน และความสามารถในด้านงานบ้านการเรือน

37. รายวิชาใดที่ไม่ได้อยู่ในแผนการเรียนคหกรรม?

- ก. ภาษาไทย
- ข. ศิลปะประดิษฐ์
- ค. ภาษาฝรั่งเศส
- ง. คณิตศาสตร์

38. เหตุใดจึงต้องเรียนภาคปฏิบัติมากในการเรียนแผนการเรียนคหกรรม?

- ก. เพื่อโชว์ความสามารถ
- ข. เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญ
- ค. เพื่อจะได้มีผลงานส่งครู
- ง. เพื่อให้ได้สิ่งของไปอวดคุณปกครอง

39. ถ้านักเรียนจะเลือกเรียนเย็บปักถักร้อย ควรจะคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด?

- ก. อารมณ์ของตน
- ข. อุปกรณ์การเรียน
- ค. ความชอบของเพื่อน
- ง. ความต้องการของครู

40. เหตุใดฐานะทางเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญในการเลือกแผนการเรียนคหกรรม?

- ก. เงินสามารถซื้อทุกสิ่งทุกอย่างได้
- ข. เอาไว้ซื้ออุปกรณ์ไว้ใช้ในการแต่งตัว
- ค. มีภาคปฏิบัติมาก และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก
- ง. ต้องมีเงินในกระเป๋าเยอะ ๆ เพื่อนจะได้ไม่ถูกลูก

41. ถ้าต้องการรู้เรื่องอาหารการกิน ตลอดจนสุขภาพร่างกายควรเลือกเรียนอะไร?
- ก. คหกรรมโภชนาการ
 - ข. คหกรรมตัดเย็บ
 - ค. คหกรรมดอกไม้ใบตอง
 - ง. คหกรรมและวิชาสามัญ
42. สถาบันใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนคหกรรม?
- ก. โรงเรียนเสาวภา
 - ข. วิทยาลัยครูสวนดุสิต
 - ค. วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 - ง. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
43. ข้อใดไม่ถูกต้อง?
- ก. การศึกษาตอนนั้นไม่จำเป็นสำหรับแผนการเรียนคหกรรม
 - ข. การเรียนคหกรรมจะได้ผลนั้นต้องเป็นผู้มีความสนใจจริง ๆ
 - ค. การเลือกแผนการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล
 - ง. เมื่อจบหลักสูตรแผนการเรียนคหกรรมแล้วสามารถเป็นแม่บ้านได้
44. ขวัญใจรอบคักเลื้อยไต่เอง และศักดิ์สวย ขวัญใจมีปัญหาว่าเมื่อจบหลักสูตรแล้วจะไปศึกษาต่อได้ที่ใด ถ้านักเรียนเป็นขวัญใจ นักเรียนจะเลือกศึกษาคือที่ใด?
- ก. วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 - ข. วิทยาลัยพลศึกษา
 - ค. วิทยาลัยคณาสวรรค์
 - ง. วิทยาลัยช่างศิลป์

45. ผกาจบแผนการเรียนคหกรรม มีความสามารถในการประกอบอาหารทุกชนิดได้เป็นอย่างดี แต่ผกาไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยพยาบาล นักเรียนคิดว่าผกาจะเป็นอย่างไร?

- ก. ผกาเป็นพยาบาลที่เก่ง
- ข. ผกาเป็นพยาบาลที่ท้อกับข้าวเก่ง
- ค. ผกาต้องลาออกเพราะเรียนไม่ไหว
- ง. ผกาต้องออกกลางคันเพราะสุขภาพไม่ดี

46. เหตุใดจึงต้องศึกษาต่อ?

- ก. เพื่อให้หัดเทียมเพื่อนฝูง
- ข. เพื่อเป็นการเพิ่มรายจ่ายของผู้ปกครอง
- ค. เพื่อเพิ่มความรู้ ความชำนาญจนสามารถประกอบอาชีพได้ดีขึ้น
- ง. เพื่อจะได้จบสถาบันที่สูง มีเกียรติ และมีหน้ามีตาว่าคนอื่น

47. อาชีพใดบ้างที่เกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับแผนการเรียนคหกรรม?

- ก. นักกำหนดอาหาร
- ข. เจ้าหน้าที่อาชีวบำบัด
- ค. พนักงานเลี้ยงไก่
- ง. ถูกทุกข้อ

48. ข้อใดถูกต้อง?

- ก. เรียนจบคหกรรมแล้วจะไม่มีการทำ
- ข. เรื่องอาหารการกินเป็นเรื่องง่าย ไม่เรียนก็รู้
- ค. ผู้หญิงทุกคนจำเป็นต้องเรียน และประกอบอาชีพคหกรรม
- ง. งานโภชนาการเป็นงานที่ละเอียดอ่อน ต้องการคนใจเย็นและอดทน

49. ข้อใดไม่ถูกต้อง?

- ก. การประกอบอาหารนับว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง
- ข. อาชีพสำหรับผู้จบทางด้านคหกรรมนี้เหมาะกับผู้หญิงทุกคน
- ค. อาชีพทางด้านคหกรรมต้องอาศัยความใจเย็นและอดทน
- ง. ยิ่งมีความชำนาญมากในอาชีพเหล่านี้ ยิ่งจะเป็นการเพิ่มพูนรายได้

50. อรพินจบแผนการเรียนคหกรรม และมีความสามารถในการตัดเย็บเสื้อผ้ามาก เมื่อเรียนจบแล้วอรพินเกิดความสับสนในการเลือกอาชีพ นักเรียนช่วยอรพินหน่อยว่าเธอควรประกอบอาชีพใด?

- ก. โฆษณาการ
- ข. เจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชน
- ค. ช่างประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- ง. เจ้าหน้าที่มาตรฐานสินค้า

51. เมื่อจบแผนการเรียนคหกรรมแล้วจะประกอบอาชีพทันทีได้หรือไม่ เพราะเหตุใด?

- ก. ได้ ถ้ามีความชำนาญพอ
- ข. ได้ เพราะเรียนจบแล้ว
- ค. ไม่ได้ เพราะอายุยังน้อย
- ง. ไม่ได้ เพราะอาชีพนี้ต้องการคนเรียนจบสูง ๆ

52. ในการเลือกแผนการเรียนเหตุใด จึงคำนึงถึงการประกอบอาชีพ?

- ก. จะได้มีงานทำตั้งแต่เนิ่น ๆ
- ข. จะได้ตรงกับอาชีพของบิดา-มารดา
- ค. อาชีพมีน้อย ควรจะเลือกไว้มาก่อน
- ง. รายวิชาที่เรียนสัมพันธ์กับอาชีพ

53. รายวิชาใดที่ทุกคนต้องเรียนเหมือนกันหมดทุกแผนการเรียน?

- ก. วิชาเลือกเสรี
- ข. วิชาบังคับ
- ค. วิชาพื้นฐานอาชีพ
- ง. วิชาเลือกตามแผนการเรียน

54. ผู้ที่เลือกแผนการเรียนอุตสาหกรรม ควรจะเรียนรายวิชาใดต่อไปนี้เป็นวิชาพื้นฐานอาชีพ?

- ก. งานฝีมือ
- ข. ความรู้เรื่องผ้า
- ค. ศิลปะประดิษฐ์
- ง. วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม

55. ข้อใดถูกต้องที่สุด?

- ก. แต่ละแผนการเรียนเรียนเหมือนกันหมดทุกวิชา
- ข. ทุกแผนการเรียนจะได้เรียนวิชาพื้นฐานอาชีพ
- ค. วิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่ไม่จำเป็นต่อแผนการเรียนคหกรรม
- ง. แผนการเรียนอุตสาหกรรมได้เรียนวิชาบังคับน้อยกว่าแผนการเรียนอื่น ๆ

ผลการใช้สไลด์เทปในการสอนกิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทคัดย่อ

ของ

วิไลลักษณ์ ทวีจินตพรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มิถุนายน 2526

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงผลการใช้สไลด์-เทป ในการ
สอนกิจกรรมแนะแนว เรื่องการเลือกแผนการเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน
ควยวิธีสุ่มอย่างง่าย คือ กลุ่มที่เรียนจากสไลด์-เทป ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และกลุ่มที่
เรียนจากการสอนโดยวิธีบรรยายจากผู้วิจัย ในเนื้อหาเดียวกันและใช้เวลา 4 คาบ
เท่ากัน

ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มที่เรียน
โดยใช้สไลด์-เทปสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มที่เรียนโดยวิธีบรรยาย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE EFFECT OF USING SLIDE-TAPE METHOD IN TEACHING
GUIDANCE ACITVITIES ON CHOOSING THE PROGRAM
OF STUDIES FOR MATTAYOM SUKSA II STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

WILAILAK TRICHANTAPAGORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

June. 1983

The purpose of this experimental research was to study the effect of using slide-tape method in teaching guidance activities on choosing the program of studies.

Subjects were 60 students in Mattayom Suksa 2 of Machakhiri school, Manchakhiri, Khon Kaen. These students were randomly divided into two groups, 30 each. The experimental group learned from the slide-tape while the control learned from the conventional method of instruction using the same content. The total time for learning and teaching of each group were four period in two weeks. The post test was given to both groups by the same test a week later. The data were then statistically analyzed by using t-test.

The results indicated that the learning achievement of the experimental group was statistically significant at 0.05 level higher than the control group.